

ACTA DE L'AUDIÈNCIA PÚBLICA

Identificació de la sessió

Núm.: 1/2024

Data: 22 de febrer de 2024

Caràcter: ordinari

Horari: de les 18.30 h a les 21.30 h

Lloc: Sala de Plens Ernest Lluch, a la seu del Districte de Ciutat Vella, i Plataforma LocalretMeet.

Assistents

Presidenta

Sra. Jéssica González Herrera

Regidor del districte

Sr. Albert Batlle i Bastardas

Secretària delegada

Sra. M. Teresa Martí i Vidal

Consellers i conselleres

Sra. M. Ángeles Cisneros Horrillo

Sra. Maria José Arteaga Muñoz

Sr. Oriol Casabella Troncoso

Sra. Sonia Beltrán Dey

Sr. Albert Salmerón Cojo

Sra. Natalia Martínez Rodríguez

Sr. David Pequeño Gutiérrez

Sra. Elena Guim Vallejo

Sr. Joseph Nereus Andal Panapanaan

Sra. Raquel Viejo Sobera

Sr. Alberto Álvarez Pérez

Sr. Alfons Molons Antius

Sr. Alex G. Roman González

Sra. Muriel G. Sánchez Guy

Sra. Alba Segura Gomila

Sra. Esther Miralles Ripoll

Sr. Antonio Juan López Saez

Desenvolupament de la sessió

La **presidenta** obre la sessió. Dona la benvinguda als assistents –veïns, veïnes, consellers, regidors, regidor gerent, equip tècnic municipal del districte– a la primera audiència pública del 2024. Es presenta com a regidora de Barcelona en Comú i presidenta del Consell del Districte.

Seguidament recorda breument la dinàmica de la sessió: les intervencions dels veïns i veïnes, en qualsevol dels formats, són de cinc minuts; el regidor no té límit de temps per respondre. Els cinc minuts de veïns i veïnes poden ser utilitzats en dos torns o un sol torn tot seguit. La presidenta anuncia que primer es començarà amb les preguntes de les persones que s'han registrat prèviament i han expressat que vindran de manera presencial. En segon lloc, parlaran els veïns que han vingut *in situ* i s'han inscrit a l'entrar. En tercer lloc, veïns i veïnes per videoconferència i, finalment, persones que han preinscrit comentaris al Decidim i la presidenta llegirà els seus missatges amb un límit de 5 minuts i el regidor respondrà. La presidenta explica també que excepcionalment es pot fer una agrupació de preguntes quan hi ha intervencions del mateix tema.

A continuació, dona la paraula a la primera intervenció presencial, la senyora Bertila Ysamat Marfa.

La Sra. Bertila Ysamat Marfa

Són dues coses, una patrimoni i l'altra civisme. Començaré per patrimoni, perquè estic molt preocupada. Hi ha una manca de consciència sobre les intervencions en el patrimoni històric. Hi ha els reglaments de bones pràctiques d'ICOMOS sobre intervencions als centres històrics que no se segueixen. Hi ha, en aquest sentit, la Declaració de Venècia, que diu que els governants, els que gestionen el patrimoni, són mers depositaris i que el patrimoni correspon, és patrimoni de tota la humanitat i que correspon als que ho gestionen cuidar-lo i preservar-lo per a les properes generacions, que són mers depositaris, que no en són els propietaris.

L'altre dia, passant per les Rambles, em vaig quedar horroritzada. Ja fa temps que estic horroritzada. Vaig obtenir la promesa de la senyora Colau de que no tocaria les faroles d'època, de ferro forjat. M'ho va prometre. Ja han retirat les paraules de ferro forjat i estan posant unes paraules que semblen d'Ikea, eh?, en un bulevard que és emblemàtic de Barcelona, que és el bulevard històric més emblemàtic de Barcelona, conegut a tot el món, i on hi havien uns quioscos modernistes que amb una intervenció de rehabilitació el que corresponia és recuperar el que s'havia perdut, no tirar-ho tot per terra i treure tot el que queda de la història del Boulevard. Amb la qual cosa jo vull saber i vull per escrit on van a parar les faroles d'època de ferro forjat que s'estan retirant, si es pensen vendre, que es pensen fer amb elles, perquè el dia de demà es puguin tornar a fer les Rambles com eren. Tenim un paviment que l'han copiat a Alacant, que l'han copiat i que no el tocaran mai, perquè era preciós, eh? Era un paviment inspirat en el segle XIX ja i s'està canviant per un paviment absolutament anodí i grisós i lleig. Era un paviment amb llum, en unes zones, inspirat en Lisboa. I s'està tirant tot enrere. Als que pertanyem a associacions de patrimoni no se'ns ha deixat per participar en els processos participatius. Només sempre són les associacions que vostès escullen. I això s'ha de canviar. S'ha de canviar, vull dir tota la ciutadania, els de patrimoni, tota la gent ha de poder, en una cosa tan important, participar. Per favor. I amb això ens ajuntem a la pèrdua de la capella de Misericòrdia, tapar el convent dels Àngels del segle XVI amb una intervenció a la plaça del

MACBA... Vull dir, no hi ha consciència en aquesta ciutat, ni en aquest país, del que significa el patrimoni, com la tenen Anglaterra, com la tenen a Itàlia, com la tenen a França, que cuiden el seu patrimoni i que quan fan coses noves les fan molt innovadores, però les fan en altres indrets.

Si us plau, adapteu les regles de bones pràctiques, les guies de bones pràctiques de l'ICOMOS, que les té; feu una legislació com cal, sobre intervencions en els centres històrics. I acabo aquí. I vull per escrit on van a parar tots els elements històrics com són les faroles, i què en penseu fer. Per escrit, si us plau.

Segon, quant a incivisme, calen aquí unes campanyes a nivell de mitjans de comunicació, de tot tipus, perquè ha arribat el moment en que és insostenible. Vull dir, calen unes campanyes multidisciplinàries, en què intervinguin escoles, tot. I introduir el voluntariat, com fan a Anglaterra, en les escoles i en la vida quotidiana, el voluntariat, el compromís comunitari, en què a les escoles els nanos participin amb activitats de compromís comunitari, d'actuacions comunitàries. Hi ha una manca d'empatia. A part de que està molt bé que juguin al carrer, està molt bé que juguin fins a la matinada al carrer. Però aquests nanos necessiten també tenir hores per estudiar, per fer altres activitats, com poden ser activitats musicals, com poden ser altres coses, perquè el seu cervell és desenvolupat i s'acostumi a tenir uns hàbits, que no tenen, i per això també cal posar límits, posar límits perquè els seus lòbuls frontals sàpiguen inhibir conductes impulsives.

Ens trobem pel carrer que tot tothom fa el que li dona la gana de forma impulsiva, sense tenir empatia pel veí. I cal aquí una reunió de molta gent que incideixen en aquest àmbit per fer quelcom. I l'altre dia parlava amb el senyor Batlle i em deia: «Oh, és que això no és Bèlgica.» Perdoni, a Bèlgica són com són perquè s'actua, però quan venen aquí com que aquí hi ha permissivitat, fan el que els dona la gana.

La **presidenta** dona la paraula al regidor perquè respongui.

El regidor

Seré breu. En primer lloc per excusar-me. Ens hem retardat perquè avui feien entrega, precisament, del reconeixement a entitats centenàries de la ciutat, unes quantes d'aquí del districte, i he volgut estar present almenys a l'inici de l'acte que fèiem en el Consell de Cent. Per tant, disculpes per aquest endarreriment en incorporar-me a l'audiència pública.

Senyora Ysamat, acabo per la qüestió que vostè ens ha demanat, que li passem per escrit. Doncs, l'hi farem arribar per escrit, perquè vostè deia que parlaríem de temes de civisme, formula propostes, temes de patrimoni històric, queixa i també propostes. Però com que no sé quines concretament ens presentaria, doncs, demanarem al Departament de Patrimoni que ens estigui per exemple una cosa com la que vostè ha plantejat de dir on són els fanals que s'hagin pogut treure o les modificacions que s'hagin pogut fer. (Veus de fons.) En temes de manteniment del patrimoni, en qualsevol dels casos, ja li farem arribar el que ens digui la Direcció de Patrimoni. I si a partir d'aquí potser correspon fer alguna modulació en les actuacions concretes que s'estan portant a la Rambla, també ho farem.

I respecte a la resta de temes que he parlat dels temes de civisme, escolti'm, miri, en aquests moments estan precisament en informació pública les propostes per a la modificació de l'ordenança de civisme. Jo convido a que pugui participar a través de les propostes que vostè consideri oportunes en aquesta matèria. I està clar que en els temes que plantejava vostè, els temes d'educació i de convivència, s'hauran d'incorporar les modificacions que corresponguin en aquesta ordenança de civisme.

Per tant, la convido a que ens faci les seves aportacions i miraríem també de quines d'aquestes aportacions es podien incorporar. Hi ha una pàgina web... (Veus de fons.) El dia 28, a les 6 de la tarda hi ha un acte al Pati Llimona, però no obstant això també poden fer les seves aportacions de manera telemàtica. Per mi ja estic, presidenta.

La **presidenta** dona la paraula a la senyora Núria Puertas Munté.

La Sra. Núria Puertas Munté

Abans de començar, Miquel Prats està a la feina i no pot venir. Demana que llegim la seva, que llegiu la seva pregunta i que es respongui. Gràcies. Bon dia. El mes passat vaig demanar les dades del sonòmetre de Ferlandina a plaça dels Àngels i m'han enviat les dades en un excel, any 2023, minut a minut. No són gaire intel·ligibles, però bé, jo esperava una avaluació dels tècnics de medi ambient, com feien abans. De totes maneres, ho hem mirat amb els companys i hem tret les nostres pròpies conclusions, que són aquestes, i bé, confirmen el que ja sabem, que estem gran part del dia, tota la tarda i gran part de la nit per sobre dels llindars de qualitat acústica.

Les meves preguntes són: primer, s'han fet estudis d'avaluació de l'impacte acústic sobre les dades que aporten els sonòmetres, concretament del carrer Ferlandina, plaça dels Àngels? I, segona, quines mesures pensen aplicar per corregir les superacions constants de decibels dels objectius de qualitat acústica? Per què? Doncs, perquè les actuacions d'aquest districte sembla que van en direcció oposada. Han tirat enrere les restriccions horàries a terrasses, restauració, bars musicals i botigues de comoditat. Amb això han aconseguit allargar diverses hores les operacions de decibels en aquestes zones altament tensionades. Jo penso que és el contrari el que s'hauria de fer.

Per altra banda, en aquesta zona, la plaça dels Àngels segueix convertida en un skate park, malgrat les queixes reiterades dels veïns. Segueixen apareixent botellots, segueixen apareixent aparells de música cada tarda, cada nit. Per tant, és urgent prendre mesures i dedicar-hi els recursos necessaris. Resumint, no hi ha res impossible si hi ha voluntat, però falta posar-hi recursos

Moltes gràcies.

(Aplaudiments.)

La **presidenta** dona la paraula al regidor perquè respongui.

El regidor

Sí; moltes gràcies. Precisament el dimarts passat vam tenir una sessió de debat sobre la problemàtica del soroll en el nostre districte, en la que va haver-hi una llarga exposició per part dels responsables tècnics d'aquest mateix districte i també de la Direcció de Medi Ambient, al voltant d'una problemàtica que, efectivament, és una problemàtica que afecta de manera important la ciutat, de tal manera que inclús s'està revertint l'índex de preocupacions de la ciutadania; ja no es parla tant de seguretat o de brutícia, sinó que una de les coses que preocupen, i també ens preocupa, és el tema del soroll. No insisteixi..., bé, poden insistir tot el que vulguin en el tema de la retirada del decret d'horaris. Es va retirar per unes qüestions purament tècniques i legals, perquè no s'havia fet la notificació corresponent. Però aquestes són mesures que repetirem i, per tant, tornarem a prendre les mesures que en el seu moment vam haver de suspendre perquè no va haver-hi temps de poder contestar el conjunt d'al·legacions que se'ns havien fet en aquesta ordenança, i mirarem de corregir que això no es produeixi la propera vegada.

Els repeteixo el que vaig dir en la sessió aquesta que els comentava del dimarts passat. Aquí nosaltres treballarem en tres línies. Primer, l'exigència de compliment de la normativa. Tenim una normativa que pot agradar més o pot agradar menys, però que hem de complir. No és fàcil de complir, perquè no podem posar sonòmetres a cada cantonada, però en la mesura que observem situacions constatables d'incompliment d'aquesta normativa, doncs, actuarem i actuarem també en un doble sentit. Primer, impulsant o imposant mesures correctores allà on sigui possible. És a dir, que per tant, si hi han establiments que superen els nivells de so permesos, doncs imposar-los que adoptin les mesures correctores. I l'altre tipus és, evidentment, les mesures sancionadores. Per tant, també aplicarem l'ordenança, en aquest cas, l'ordenança no de civisme sinó de medi ambient, tot i que també contemplem que en aquesta modificació que els parlava abans de l'ordenança de civisme també s'hi incorpori tot el tema del soroll i que, per descomptat, també contempli les sancions per als que incompleixen aquesta norma. Per tant, és un tema bastant rotund, perquè és de compliment de la legalitat. La legalitat no sempre és fàcil de fer-la complir, però està clar que com a representants de les institucions no tenim altra sortida que el compliment d'aquesta normativa.

En aquests moments, a més, per part de la Generalitat s'està treballant també en una modificació de la normativa. Per tant, estarem alerta de quines mesures s'implanten. I aquestes mesures, per descomptat, també les aplicarem en el territori del nostre districte.

La Sra. Núria Puertas Munté

No necessito dos minuts. Només insisteixo: fets, volem fets, no paraules. I tot és possible, però falten recursos.

Gràcies.

(Aplaudiments.)

La **presidenta** dona al senyor Antonio Martínez Gómez.

El Sr. Antonio Martínez Gómez

Buenas tardes. Yo iba a exponer varios problemas que tenemos en el barrio, pero hablando con los compañeros hemos pensado que lo suyo es hacerlo en el consell de barri. Pero sí quiero hablar de un problema que me encontré leyendo El Periódico. Que Barcelona se ha incrementado la delincuencia un ocho y medio por ciento. Y digo «esto no es real». En Ciutat Vella, y en especial en el Raval, se ha incrementado un 15 o 20 por ciento. Y esto no puede seguir así. Se producen 4 o 5 robos diarios en el barrio. Hay que luchar más contra ello. Y se nota un aumento de los drogodependientes, un aumento de los elementos de esta gente, que yo no sé si es que acuden al efecto llamada, pero es increíble. De todas maneras, esto lo expondremos en el consell de barri.

(Aplaudiments.)

La **presidenta** dona la paraula al regidor perquè respongui.

El regidor

Sí. Ha fet una menció concreta en el tema de les dades delinqüencials que es van fer públiques en la Junta de Seguretat del passat dilluns. Aquí expressar la preocupació que amb aquestes dades també tenim. No són dades bones i, per tant, hem de veure de quina manera les revertim. I tal com vam dir en aquesta Junta de Seguretat està clar que aquí hi ha hagut un increment important dels efectius policials, tant per part del cos de Mossos d'Esquadra com per part de la Guàrdia Urbana. Hi ha una molt

bona coordinació entre els diferents cossos policials i vull saludar aquí també la presència dels responsables màxims de Mossos d'Esquadra i de Guàrdia Urbana d'aquí el districte, que hi treballen i que molts de vostès coneixen.

Hi ha una bona col·laboració, també, i també es va posar de manifest en la reunió que vam tenir de la Junta de Seguretat, amb la Fiscalia i la judicatura, però el que va quedar evident és que falten recursos. Ens deia abans la intervinent, en l'altre punt, que ens falten recursos. Doncs, efectivament, també falten recursos per fer front a alguns aspectes lligats a la delinqüència, concretament recursos en l'ordre processal i recursos en l'ordre penal. Necessitem més instruments judicials, més instruments de la fiscalia, més instruments de la judicatura, per agilitzar els processos penals. No té cap sentit de la sensació d'impunitat que tenen moltes de les persones que delinqueixen a la ciutat de Barcelona com a conseqüència de l'endarreriment de l'efecte corrector que pot tenir, doncs, la imposició d'una pena.

Per tant, aquest és un dels temes que ens preocupa i ens preocupa molt. Dir-los que tant l'alcalde com jo mateix ens vam entrevistar fa tres setmanes amb el ministre de Justícia i li vam expressar. Diu: «Escolti, nosaltres la policia no la podem fer créixer indefinidament. No podem posar més mossos. No podem posar més Guàrdia Urbana, no pot haver-hi més Guàrdia Civil, només pot haver-hi Policia Nacional. Necessitem lleis, lleis i lleis.» I aquest és un dels temes que ens preocupa per lluitar contra aquesta sensació d'impunitat que molta gent té respecte al tema del fet delictiu.

Seguirem treballant i seguirem parlant. I, com vostè ha dit, tindrem ocasió de parlar-ne amb més deteniment, si ho considera oportú, en el Consell de Barri.

La **presidenta** dona la paraula a la senyora Elena Barreno Alemany.

La Sra. Elena Barreno Alemany

Mireu, ho porto escrit per no fer-ho llarg, ja em coneixeu. Hi ha una dita en castellà que diu «es de ser bien nacido, el ser agradecido». Per tant, començo donant les gràcies i explicant que per fi vàreu venir a veure i prendre consciència del que són els horts. Gràcies. Com a conseqüència, caseta nova. Ja en parlarem, d'aquest tema.

La segona part és diferent. Continuo reclamant que els horts estaven pensats i eren per a la gent gran. Cada dia que passa fan tot el possible per treure'ns, a la gent gran, naturalment. En principi eren vuit gent gran i un per al Casal dels Infants (em trec el barret davant d'ells). Després va venir una associació de persones de diferents capacitats, dirigides per un noi que a més amable, educat, senzill i totes les qualitats que vulgueu posar no trobaríem altre. Ja estem 7 a 2. De sobte apareix aquell home que diu treballa, i jo afegeixo cobra, i no poc, per una fundació. Em truquen a casa i diuen que no preocupar-me, perquè els nens cantaran cançons para los mayores. No sé a què venia, això. A partir d'aquí tot són desgràcies que ja he contat molts cops. Hem arribat al punt que a poc a poc ens foten fora als vells, i van disminuint i van instal·lant i donant ordres ells. Ara ja tenen quatre parcel·les i tot el voltant de les parcel·les. Han arrencat les plantes que havien plantat els de Parcs i Jardins que no necessitaven aigua, i col·locat flors que en necessiten molta.

Per tant, tenint en compte que segons ells soc una ignorant, però ja els asseguro que alguna cosa que sé són matemàtiques, llavors faig el següent compte: 2 + 4, més la terra que els voltants és igual a 6y, i 9 menys 6y, 3 per a la gent gran. Ve a demanar un matrimoni gran i li diuen que no, que no. Però jo seguiré queixant-me. Vaig veure un vídeo fa poc on també sortia aquest senyor i s'havia posat en una cooperativa. I vaig recordar una pregunta del catecisme de l'època de Franco. ¿Dónde está Dios? Responíem: «En el cielo, en la tierra y en todas partes.» I llavors vaig pensar: «Aquest home és Déu.» Però la diferència era que el d'aquella època, el Déu de sempre, no

cobra, i aquest sí. A aquests homes que venen allí no se'ls ajuda gens, gens. Al contrari, sempre hi han males paraules i sempre hi han amenaces. «Si no fas això, no et donarem els papers.» Que ells el que necessiten és un treball i un cobrar pel seu treball. No necessiten la tonteria aquesta. I, a part, tot el que es cultiva allà va a la basura.

Bé, com que he sentit un senyor que ha parlat de la part dels delinqüents i això, jo també us he de dir que a dalt der l'hort, que hi havia molta, molta, jo diria que droga, allò, ha disminuït. Passa la Guàrdia Urbana molt sovint. Els he de donar les gràcies. No tot lo sovint que voldríem nosaltres, però passa molt sovint. Si abans eren 500 persones allà, ara potser estem a 5 o 6. O sigui, això sí que també he de dir... Igual que em queixo de la resta, les coses bones també s'han de dir.

Per tant, gràcies. No espero resposta. És igual, no m'ho digueu, perquè ja sé que la pròxima vegada vindré un altre cop a queixar-me, perquè no hi ha dret el tracte amb els vells. És que sembla... Em penso que semblen la basura. Jo quan veig en aquests països, l'Índia i altres països, que adoren els vells i els tenen aquí dalt, dic: «Mira, que diferent que a Barcelona.» Ens tracten com si fóssim no res. Ho sento molt. Fins la pròxima vegada, que ja ens veurem.

Gràcies.

(Aplaudiments.)

La **presidenta** dona la paraula al regidor perquè respongui.

El regidor

Diu que no vol resposta, però alguna li donaré. Primer, perquè hem anat a veure l'hort. Vaig tenir ocasió de contemplar la bona feina que hi feia, que hi feia vostè i que hi feien altra gent que estaven també a l'hort i, per tant, això és una bona notícia. La resta de temes són temes d'aquells que hem de seguir-ne parlant. Evidentment, hem de compartir aquests espais. Evidentment que hi ha una vocació... (Veus de fons.) Ho seguirem mirant i seguirem controlant. I per tant, doncs... Ho vull assenyalar perquè en tinguin constància els que estan assistint aquí a l'audiència pública. Ja li faré els números, però ho dic perquè com que vostè va treure aquest tema en l'última reunió, i l'ha tornat a treure ara, doncs d'alguna cosa hem pres nota. Primer, vaig comprometre'm, i així ho vam fer, i agraeixo que m'agraeixi: vam anar-la a veure a vostè. I a més a més ens va obsequiar amb un pastís fantàstic, cosa que també li agraeixo. I tots els que haguessin pogut venir i no van venir s'ho van perdre. Però dir-li també, explicar, que finalment es va renovar la caseta de l'Hort de Sant Pau, ara disposen d'un espai més gran i apte tant per guardar les eines com per poder-se que canviar.

I després un tema que haurem de tenir present, que el dia que vam venir-la a veure o el dia que vam tenir l'última audiència pública no en vam parlar, que és com afecta la sequera a tot el tema també dels horts urbans i, per tant, això serà un bon motiu per tornar-la a venir a veure amb tècnics de Parcs i Jardins per veure quin tipus de plantacions es poden fer amb una situació com la que estem experimentant. (Veus de fons.)

La **presidenta** dona la paraula al senyor Àngel Cordero.

El Sr. Àngel Cordero (Xarxa Veïnal del Raval)

Hola, bona tarda. Avui la xarxa veïnal vol traslladar la preocupació d'alguns comerciants que s'han posat en contacte amb nosaltres, perquè estan patint des de fa uns mesos una onada de robatoris als comerços de proximitat del nostre barri. Vam

començar amb una dotzena però ja en portem una vintena, i hem de sumar aquesta nit un altre robatori a un altre comerç al cor del Raval.

I dues preguntes molt senzilles. I el que ens pregunten és, per un cantó: què s'està fent en matèria de prevenció, perquè ja es porta tres mesos; i després, quin tipus d'acompanyament s'està fent als negocis afectats? Gràcies.

La **presidenta** dona la paraula al regidor.

El regidor

Sí, miri. Aquí, a més, tenim la presència dels representants dels cossos policials, que, per descomptat, en prenen nota. Tant el cos de Mossos d'Esquadra com la Guàrdia Urbana disposen d'equips de relació amb la comunitat. Tenim l'oficina de relació amb la comunitat del cos de Mossos d'Esquadra i els equips de policia de barri de la Guàrdia Urbana, per atendre, doncs, quan es produeixen aquests fets. Evidentment, a partir de les denúncies que rebem i de la pròpia impressió que tenen els cossos policials, es planifiquen els serveis. I he parlat que el tema de la seguretat és un tema que ens preocupa molt; ens preocupa molt la seguretat, ens preocupa una ocupació delinqüencial molt sovint d'espai públic, que comporta, amb el tema de la droga, el tema de la delinqüència. Per tant, aquí el que li puc dir és que el que hem de fer és incrementar aquesta presència, i sobretot el diàleg.

Per tant, si vostè té constància de que hi ha algun comerciant que se sent desassistit, doncs adrecin-se'ls a nosaltres, i els equips de policia de barri... (Veü de fons.) Sí, sí, ara m'estava recordant el gerent que ens hem reunit amb ells alguna vegada i, per descomptat, també puc certificar que els comandaments, no tan sols els comandaments sinó els agents de la Guàrdia Urbana, quan són requerits per analitzar la problemàtica que poden plantejar els veïns, són atesos, i continuarem fent-ho en el futur.

La **presidenta** informa el senyor Cordero que encara li queda temps per intervenir.

El Sr. Àngel Cordero

Bé, doncs aprofitaré per dir-li un parell de peticions que ens han fet. Vostè ha dit abans que no es pot augmentar més el parc d'agents i demés... (Veü de fons.) Bé, però ho ha dit abans, que no es pot posar més policia, que no es pot... D'acord? Una de les coses que ens demanen és més presència policial, sobretot per la nit, que és quan es produeixen els robatoris. I a part, no només de l'acompanyament, aquí, al barri, el problema del comerç de proximitat que hi ha és que tenen pujades de lloguer molt potents. En aquest sentit, doncs la seva economia queda molt, molt tocada. Si a sobre han de pagar les despeses per aquests robatoris, doncs, alguns ja s'estan plantejant de tancar. I necessitem cuidar el comerç de proximitat, perquè és molt necessari per continuar amb el teixit econòmic social del nostre barri.

Llavors, també ens demanen, ja no només acompanyament sinó poder aportar algunes ajudes econòmiques. Gràcies.

La **presidenta** dona la paraula al regidor per si vol fer la rèplica.

El regidor

Replicar no, complementar una mica la informació. Està clar que el que no podem és créixer indefinidament de cossos policials. El que li estava dient és que necessitem més instruments per combatre el tema del delicte. Necessitem, doncs, una revisió del Codi Penal que pugui corregir, que tingui un efecte dissuasiu respecte a la gent que comet delictes.

I, per descomptat, ja li hem dit que la presència policial, doncs, la mantenim i, per tant, també hem tingut aquestes reunions de què li parlava, amb la gent que s'ha adreçat a nosaltres, que hagi sigut víctima de la comissió de delictes. I després tenim sovint, li consta, i em sembla que en alguna ocasió també ha vingut vostè mateix, les reunions que tenim amb els eixos comercials. Fem una revisió, no només dels temes de seguretat sinó d'altres problemàtiques que puguin afectar la vida comercial del nostre barri. Per tant, aquí també fem aquest tipus d'acompanyament i aquesta relació continuada amb els eixos comercials.

El Sr. Àngel Cordero

Llavors podem dir que tenim un compromís per poder acompanyar els comerciants, en el sentit que com a mínim aniran a veure'ls. Si volen els podem passar els contactes o qualsevol tipus d'informació, perquè com a mínim se sentin una mica més acompanyats, no?

El regidor

Sí, tot i que crec que molts d'aquests comerciants ja s'han adreçat a nosaltres i els equips de policia de barri s'han posat en contacte amb ells, si vostè ens passa la relació ho passarem també tant als Mossos d'Esquadra com a la Guàrdia Urbana, perquè puguin també poder-los visitar i veure què és el que ha pogut passar i de quina manera es poden trobar elements de correcció i de prevenció.

La **presidenta** dona la paraula a la senyora Gladys Gutiérrez Ruiz.

Gladys Gutiérrez Ruiz

Hola, bona tarda. A veure, jo porto dos anys amb un mateix tema, que ja està més que explicat, exposat, denunciat, que és un bar que hi ha al carrer Sant Pere Més Alt, número 28, que és el bar Piscopunch. Aquest bar fa el que li dona la gana. La resposta de l'Ajuntament és que té denúncies, té expedients, l'han multat, no sé si m'han dit si..., o sigui, no sé si ha pagat les multes o no. N'hi ha un altre problema, que és que en tota aquella zona, que passa tot el soroll pels murs, diríem, dels edificis, i això no té solució.

He tingut una reunió amb el tècnic de soroll de Barcelona, però clar, en el meu cas estic sola davant d'aquest problema, i porto dos anys –amb l'antic govern i amb vosaltres– donant la mateixa resposta de sempre. I aquest bar fa el que li dona la gana. L'altre dia vaig poder fer que vingués la Guàrdia Urbana a les dues de la matinada, o a la una i mitja. Portava tres dies de festa. I ell, quan sap que ve la Guàrdia Urbana, triga dos o tres dies més, i a la setmana següent, el cap de setmana, torna a fer la mateixa festa, torna a fer música en directe, gent a fora fumant, i a la cantonada del meu edifici, a fer marihuana i coca. O sigui, aquest és el problema.

Però és que a més a més, al voltant, jo ja ho vaig denunciar en l'anterior reunió, en què vostè em va escoltar, hi ha tres locals de cànnabis. Amb la qual cosa, se'n surten de la situació perquè la policia no pot fer res. Els mateixos Mossos d'Esquadra, que han parlat amb mi, i la Guàrdia Urbana, diuen que no poden fer res; ni treure la llicència, ni tancar el local, han de tenir-hi proves. Potser hi ha d'haver un accident o una qüestió de sang perquè puguin fer alguna cosa. No els poden tocar. I en aquest moment, des de fa quinze o vint dies, que ja fa molt de temps però clar, ells surten como els escarabats, o sigui, són cinc o set captadors que es posen a Maria del Pilar, a Argenter i a mitjana de Sant Pere. Vostès ho saben: han entrat a tres locals on hi havia material robat i hi feien tràfic. Hi ha dos locals més, que encara no els he denunciat, que també tenen aquest tràfic. I a Sant Pere Més Alt és aquest bar que fa aquest soroll i aquest incivisme durant un temps, més tot el que combina.

I últimament algun senyor deia que està proliferant la gent drogoaddicta, tirada al carrer i tal. Doncs li dic: o venen de l'Arc del Triomf o venen del Parc de la Ciutadella, o no sé d'on venen, però passen per Sant Pere Més Alt i és vergonyós –vergonyós. Vostès diuen: «No podem posar més policies.» Bé, doncs les ordenances i a complir. Que depenem de l'Estat d'Espanya? Perdó, o sigui, aquí podem modificar moltes lleis i posar la gent a la presó. El que no pot ser és que un tio que robi, que fumi, que trepitja i que tal, entri per una porta i surti pel darrere. I vostès cada tres mesos venen: «Sí, estem fent, estem tal...» No, no, fets, fets, i no volem venir a una altra reunió, ni a la de Seguretat de Ciutat Vella ni la d'aquí, a sentir la mateixa història cada vegada, perquè nosaltres, la gent normal, tota aquesta gent, som els mateixos que venim sempre, no ve més gent, perquè saben que aquí no trobaran una resposta segura.

I ho sento molt, però és que han deixat degradar Barcelona en general. I nosaltres, que som d'aquest barri, Ciutat Vella i Santa Caterina, estem farts –farts. Miri, només que vostè es posi al mercat de Santa Caterina, res, vint minuts, i ja sap quins són els lladres que estan al voltant. Has d'avisar la seguretat del mercat perquè estigui... (Inaudible.) I tu truques al 112, triguen una hora a venir, i quan venen: «¿Y cómo era? ¿Y qué tenía?» Perdó? Si los identifico yo, no els identifiquen ells? O sigui, ja poden anar posant el que vulguin de policies, però si ells no poden fer res ni els deixen fer res, la ciutat serà com San Francisco: una bogeria. Gràcies.

(Aplaudiments.)

La **presidenta** dona la paraula al regidor.

El regidor

Sí, no sé si hi haurà molta més gent que continuarà parlant d'aquest tema, i possiblement haurem de repetir també els mateixos arguments que estem donant. A veure, vostè, respecte al tema que ha parlat d'aquest local, dir-li que tenim un expedient obert i que, si convé, arribarem fins al precinte, eh? La relació dels expedients que s'han anat obrint, estem en un estat de dret i, per tant, tampoc pots anar a la brava al tancament, però jo crec que amb el currículum que acumula el bar aquest de Sant Pere Més Alt, del que vostè n'ha parlat, que em sembla que consten com a vuit inspeccions que s'han fet, vuit actuacions que s'han fet, doncs jo crec que tot això, per acumulació, un dia o altre portarà que haguem de prendre unes mesures més contundents, que probablement passarà pel precinte o el tancament de l'establiment. Això seguint els procediments als que estem obligats, que ens agradaran més o menys però són els procediments propis també d'un estat... (inaudible)... no podem fer el que ens doni la gana.

I respecte a l'altre tema, escolti, hi estic absolutament d'acord, el que passa és que tenim els instruments que tenim. Miri, l'hi explicaré. Tenim una manifestació convocada demà a la tarda a la plaça Sant Jaume contra l'Ajuntament, precisament pel que es considera una operació contra els clubs cannàbics. Suposo que m'han sentit a mi dir que els clubs cannàbics no haurien de tenir lloc a la ciutat de Barcelona. Jo hi estic en contra. El que passa és que hi ha una normativa que els va permetre en el seu moment tenir unes llicències, i d'aquí plora la criatura. Si de mi depengués, estarien tots tancats. Si de mi depengués, estarien tots tancats. És més, l'altre dia vaig tenir ocasió de participar en una jornada amb el Col·legi de Metges, on hi havien psiquiatres i psicòlegs, i que van explicar el perill que hi ha d'aquest tipus de productes. Però, ho repeteixo, estem en un estat de dret i no podem fer el que ens doni la gana, hem de seguir el compliment de la norma. Per tant, seguirem apretant, seguirem apretant.

I de l'altre, diu vostè: «Els delinqüents que pugui haver-hi.» Ja li he comentat també: tenim els instruments que tenim. Tenim una bona policia, una policia que coneix el

territori, que està en contacte amb el teixit associatiu i amb el teixit veïnal, però també necessitem més instruments des del punt de vista jurídic, de la fiscalia, de la judicatura i del Codi Penal, per poder-hi fer front. Seguirem empenyent.

I lamentablement, estic convençut de que d'aquí tres mesos haurà de venir una altra vegada vostè per seguir parlant d'aquest tema, perquè podem arribar on podem arribar.

La Sra. Gladys Gutiérrez Ruiz

I mentrestant està fent soroll, sense poder dormir a les tres de la matinada... (Inaudible.)

La **presidenta** dona la paraula a la senyora Natàlia Pérez Sánchez.

La Sra. Natàlia Pérez Sánchez (Associació Mercat de Segona Mà Flea Market)

Jo vinc en representació d'una societat, una entitat d'aquí, del barri, que ens diem Associació Mercat de Segona Mà Flea Market. Som una organització que fa ja tretze anys que ens van donar permís per fer un mercat de segona mà a la via pública, a la plaça Blanquerna. Durant aquests tretze anys s'ha beneficiat molta gent del barri, que participava, que venia les seves coses de segona mà, però també permetia que vingués molta gent d'altres barris de Barcelona a passar una bona estona, a comprar coses més econòmiques en comptes d'anar als típics comerços de fast fashion i altres, i promocionant una economia circular més sostenible.

Fa poc ens han dit que no podem actuar més a la via pública per causa de queixes de veïns que ens associaven i ens deien que aquí també..., bé, molestava els veïns el mal anomenat «mercat de la misèria». Ens han tret aquest permís, i són moltes persones, moltes famílies, que utilitzaven aquest mercat per treure uns ingressos per poder comprar, per tenir uns ingressos extres per arribar a fi de mes, per comprar d'una manera molt més econòmica, perquè hi ha molta gent que no arriba a final de mes, i també ajudaven a dinamitzar aquest barri. Una cosa que mai se m'oblidarà: quan vam presentar aquest projecte, allà al 2011, em van dir els tècnics del barri: «Aquest és el típic projecte que acabaria al fons d'un calaix, però necessitem dinamitzar aquesta plaça», plaça Blanquerna, hi insisteixo, i ens van dir: «Bé, proveu. No us ajudarem pas, poseu vosaltres els vostres mitjans, la seguretat.» De seguretat tenim un equip de segurates que ens ajuda moltíssim, que els paguem nosaltres i que hi col·laborem tots junts perquè no hi hagi cap conflicte. Perquè tothom, si vèiem gent que estava venent de forma il·legal, que sabíem que no era part de la nostra organització els hi dèiem, i si no ens feien cas trucàvem a la Guàrdia Urbana. Intentàvem fer-ho tot tal com ens van dir, sabent que el repte era bastant difícil allà on estàvem, que és un dels punts més calents del barri i que havíem de guanyar-nos els comerciants, veïns...

I en realitat, bé, crec que ho hem estat fent bastant bé, i és molt injust que ara ens ho treguin de manera tan radical. Demanem poder parlar, poder veure si podem continuar amb aquesta activitat, si ens poden reubicar o si ens poden... No ho sé. Bé, demanem una mica de col·laboració amb l'Ajuntament i amb el Districte, perquè ara mateix no ens han fet... Tenim suport de diverses entitats, però molt poca comunicació amb el districte, lamentablement.

(Aplaudiments.)

La **presidenta** dona la paraula al regidor perquè respongui.

El regidor

De fet n'hem parlat, s'han reunit vostès amb el gerent del Districte, i ja els han explicat que un dels objectius que ens hem marcat és recuperar el control sobre l'espai públic, i

l'espai públic del nostre districte s'ha degradat moltíssim al llarg dels últims anys, i hem decidit que això no pot continuar així. I és més: l'activitat és una activitat molt lloable, però és una activitat pròpia d'espais deprimits comercialment. No és el cas de Barcelona ni de cap dels seus barris. La prova és que, a més, quan hem parlat de la possible ubicació alternativa, ningú ha aixecat la mà per ubicar-se alternativament en algun altre districte de la ciutat.

Per tant, Barcelona és una ciutat suficientment assortida de comerç, de tot tipus, perquè parlen vostès de preus econòmics, i hi ha botigues de segona mà que paguen els seus impostos, tenen la seva llicència i estan en espais pensats per al comerç. A Barcelona, de mercadillos, els justos. És més, no n'hi han ja, no n'hi ha. Porto ja molts a l'Ajuntament de Barcelona, i això es va anar acabant i esllanguint, perquè nosaltres el que volem és que l'activitat comercial es posi en espais ordenats. I està claríssim també que, a més, aquesta degradació de l'espai urbà ha anat a més. A les últimes setmanes, la plaça Blanquerna i altres espais del districte, passegin vostès el diumenge a la tarda, després del mercat, i veuran en quin estat està.

Per tant, la determinació és una determinació ferma. Jo crec que han de buscar altres alternatives, eh? Doncs això mateix que hem dit: de botigues que vinguin roba de segona mà, cooperatives o el que puguin crear, però no en l'espai públic. Aquesta és la decisió que des del govern del Districte hem tirat endavant.

La **presidenta** dona la paraula a la senyora Pérez.

La Sra. Natàlia Pérez Sánchez

Ho lamento molt, senyor Batlle. Jo crec que això també –és una opinió personal– hi ha molta gent que fa ús d'aquest tipus d'activitats, que ens associï també com una activitat tan desendregada i que no encaixa amb els seus plans. Crec que és bastant equivocada. Moltes ciutats importants d'Europa tenen aquest tipus de mercat. I això si vol enfocar-ho al turista. Però és que se n'està beneficiant gent del barri. I a mi m'agradaria també saber l'opinió dels veïns. O sigui, com he insistit abans, nosaltres hem col·laborat des del dia u en què aquesta activitat fos tal com ens ha marcat el districte: venien els serveis de neteja, insistíem que s'havia de deixar la plaça el més neta possible, vam demanar papereres. I d'això fa molts anys. Crec que hem fet els deures i no ens mereixem ara aquesta cessió tan radical, una comunicació tant d'un dia per l'altre. Són opinions diferents.

(Aplaudiments.)

El regidor

Respecto la seva opinió, però és una de les coses que també ens hem proposat com a govern del districte, que és retornar la dignitat a l'espai públic, que s'havia degradat molt, i més les últimes setmanes, d'una manera quasi...

(Inaudible.)

...de segona mà i per tant, dic que aquest és un tema és una decisió, diguem-ne, presa, i que crec que correspon a la necessitat aquesta també d'anar recuperant el control sobre l'espai públic, que és una de les coses que havíem anat perdent.

(Crits de protesta del públic. Aplaudiments.)

La **presidenta** dona la paraula a la senyora Alexandra Ferrand Llorca.

La Sra. Alexandra Ferrand Llorca

Hola, buenas tardes. Bueno, vengo como representante de las fincas que hay alrededor de la plaza Aureli Capmany, la plaza ubicada entre la calle Carme y de la

calle Riera Alta. Represento a la finca de la calle Riera Alta, 2, la 4, la 6, la 8 y también las dos fincas que están enfrente de la calle Carme 91 y 95.

Vengo aquí per comunicarle nuestro malestar y sufrimiento desde que se instaló un bar en la plaza Aureli Capmany. El bar se llama 45/33. Es un bar muy grande que monta su negocio como una discoteca, y ha convertido nuestras noches en un infierno. Es un bar que está abierto siete días de la semana. Monta su terraza a las seis, más o menos, a las cinco, las seis, y cierra, bueno, lo monta como after y, bueno, al final no podemos descansar.

Hemos intentado hablar con esta gente, con los dueños del bar. Nos dicen que aquí, Barcelona es el centro, que es la fiesta, y que si no estamos contentos nos tenemos que ir a vivir a Collserola. Bueno, yo represento un poco a todas las fincas, toda la gente no puede venir porque, bueno, nos hemos organizado un poco tarde.

Aquí tenemos, aparte de todo eso, es un local muy grande con tres escaparates que dan a la calle, tiene una terraza de seis mesas que está siempre llena. Es un bar que está muy de moda, con una clientela muy joven, muy alegre y muy festiva. Aparte de eso, el bar, cuando está lleno... Se tiene que entender que es cada noche de la semana –el martes, el miércoles, el jueves– y no podemos descansar, es que hay un ruido infernal, y además todo el ruido de la plaza sube por la plaza. Es un tema acústico, no tenemos suerte, y así es.

Entonces, a partir de la terraza que está llena, de la gente que entra y que sale del bar, que además se lo ha montado con cabinas de DJ, fenomenal, toda una fiesta sin parar. Se monta, cuando el bar está lleno, una cola. Antes la montaba en la acera, supongo que la gente se quejó porque ahora lo hace en la plaza, en el centro, y a partir de todo el aforo del negocio, tenemos también una cola de veinte o cuarenta personas que, bueno, están esperando, la gente habla, grita... Bueno, entonces es un jaleo de cada noche. Entonces, nuestra petición es que nos pongan, por favor, un sonómetro en la plaza para que se pueda medir el ruido, que se pueda medir la potencia del jaleo, y si se puede hacer antes de la primavera, porque no podremos abrir las ventanas, sin hablar de que las fincas de la calle Carme 91-95 son habitatges socials, y aparte de que tienen las habitaciones que dan a la plaza, no tienen dobles cristales, tampoco hay aire acondicionado, son gente muy humilde que trabajan en la obra, dones de limpieza que se levantan a las cinco de la mañana, que tienen un montón de niños y no pueden descansar, no pueden dormir.

Bueno, nos encontramos en esta situación. Entonces esa es la idea, que nos pongan un sonómetro. La semana que viene haremos llegar el Ayuntamiento las peticiones con las firmas de toda la gente de la plaza para esta solicitud del sonómetro, y a partir de ahí ver lo que se podría hacer para protegernos.

La **presidenta** dona la paraula al regidor perquè respongui.

El regidor

Sí, el cas el coneixem, jo mateix he estat en una casa d'un dels veïns que es queixa d'aquest bar. Té nou expedients oberts i, per tant, la nostra intenció també és aplicar règim sancionador. Ens reunirem amb vostès, eh? Ens reunirem amb vostès. ¿Me entiende? Le decía que el caso lo conozco, yo mismo he estado en un piso de uno de los vecinos de la zona, he podido comprobar esto, y les vamos a citar a ustedes para podernos reunir y que los servicios de inspección de distrito... Tenemos nueve expedientes abiertos en este establecimiento. Y estamos en este tema de recuperar el control de la calidad del espacio público. Nos reuniremos, eh? Si usted dice que nos va a presentar un escrito, pues les citaremos y hablaremos de qué manera podemos

corregirlo. Lo haremos además con presencia de los responsables de la inspección del distrito y también de nuestra Guardia Urbana.

La **presidenta** dona la paraula a un veí.

Intervinent de Riera Alta afectat pel soroll del bar 45/33

Només per confirmar. Ella ha parlat sobretot del soroll extern de la plaça, però jo visc en un pis i li puc assegurar que el 2, el 4 i el 6, els pisos a les dotze i la una estamos con el «fum, fum, fum» continu. He baixat al bar i em diuen: «Estem dintre dels paràmetres de decibels permesos.» I no és veritat. I si és permès, hi ha alguna cosa que falla, perquè si nosaltres ballem des d'un tercer pis, alguna cosa està fallant, la sonoritat, els decibels o el que sigui. No ho sé, potser el barri està infestat de bars. Potser també deixar de donar llicències als bars no aniria malament, eh?

(Aplaudiments.)

La **presidenta** dona la paraula a la senyora Elena Martín.

La Sra. Elena Martín (Sindicat d'Habitatge del Raval/Casc Antic)

Hola, jo vinc aquí des del Sindicat d'Habitatge del Raval i des del Sindicat d'Habitatge del Casc Antic. En el que portem d'any hem tingut més de deu intents de desnonaments de pisos de l'Ajuntament, i tenim més de vint casos de pisos amenaçats que els volen fer fora de casa. La pregunta que venim a fer avui aquí és si teniu cap intenció de regularitzar les veïnes que estan en aquesta situació, si teniu cap intenció de seure a negociar amb els sindicats d'habitatge. Suposem que van veure ahir el paper penós que va fer la BRIMO en el desnonament de Carme 106, i com va respondre el Moviment per l'Habitatge i la classe treballadora organitzada al barri. Tornem a fer la pregunta: teniu alguna intenció de regularitzar les veïnes que està en una situació habitacional precària per culpa d'aquests pisos de l'Ajuntament, que els volen fer fora? O haurem de repetir el número que es va muntar ahir a Carme 106 cada setmana?

(Aplaudiments.)

La **presidenta** dona la paraula al regidor perquè respongui.

El regidor

Bé, vostè ha demanat la paraula per una cosa que no té res a veure amb el que ha parlat, que tenia. Vostè volia parlar... De què volia parlar? Havia dit de peatonalització del Raval, o sigui que si volen en podem parlar després, en els quatre minuts que li queden.

Respecte a la resta, el que fem aquí és compliment de la legalitat. Quan hi ha una situació de desnonament, nosaltres entenem i atenem les persones vulnerables, en aquest cas concret hi havia un informe de vulnerabilitat, i aquí no es va produir el desnonament. I després hi havia en casos en què no hi havia vulnerabilitat, sinó que eren ocupacions, diríem, irregulars i, per tant, es va actuar com s'havia d'actuar, amb un manament judicial, que és l'única manera que tenim nosaltres de respondre.

Evidentment, des del punt de vista de l'atenció a la precarietat i al que pot haver-hi en els habitatges, tot el suport. Ara, compliment de la llei també. I aquí hi va haver una actuació, repeteixo, de desnonament d'uns habitatges que estaven ocupats de manera flagrantment il·legal, i a les persones que estaven en una situació de vulnerabilitat, se les va atendre i no es va fer el desnonament. I seguirem fent això.

La vulnerabilitat la tractarem, la delinqüència, no.

La **presidenta** dona la paraula a la senyora Martín perquè encara té temps d'intervenció.

La Sra. Elena Martín (Sindicat d'Habitatge del Raval/Casc Antic)

També és la vostra responsabilitat assegurar que es signin lloguers socials, cosa que tenen obligació de fer els grans fons voltors que estan parasitant el barri i convertir-lo en un barri aparador, i això tampoc s'està fent, així com mediar en aquests desnonaments, i tampoc estem veient la vostra presència allà. Llavors, també teniu intenció de netejar-vos les mans en aquest assumpte, o ajudareu a que aquestes persones es regularitzin en els pisos que són de la vostra competència, i aquells que no ho són?

El regidor

Home, per descomptat, en els que són de titularitat de l'Ajuntament, atenem les persones que hi viuen. També hem de dir que els qui viuen en les condicions que marquem que hi han de viure, perquè la política de la patada a la porta i entrar dintre d'un edifici, aquesta no l'acceptarem mai. I per descomptat que fem l'acompanyament. A totes aquestes persones, quan hi ha una ordre de desnonament, el primer que es fa és un informe de vulnerabilitat, i a totes les persones que tenen aquest informe de vulnerabilitat se les atén i se'ls dona una alternativa habitacional, o se'ls fa un acompanyament. No era el cas de les d'ahir. Ahir es van fer tres desnonaments, en un cas hi havia una situació de vulnerabilitat, a l'altre hi havia dos ocupants que estan fent en aquests moments, i tenen el seu perfecte dret a fer-ho, un màster de la Universitat de Barcelona, per tant, de vulnerabilitat cap ni una, i un altre que no és, no tan sols estava ocupant el pis, sinó que a més llogava part de les habitacions del pis. Per tant...

(Veü de fons.)

La **presidenta** demana que no s'entri en diàleg.

La Sra. Elena Martín (Sindicat d'Habitatge del Raval/Casc Antic)

(Inaudible.) Almenys la dignitat de no inventar-te coses davant de la classe treballadora d'aquí, del barri, que hem vingut a parlar amb tu. Tingues la dignitat de no inventar-te coses.

La **presidenta** demana ordre.

La Sra. Elena Martín (Sindicat d'Habitatge del Raval/Casc Antic)

Nosaltres agraïm que el senyor Batlle deixi de mentir, perquè ni màsters... Tenien informes de vulnerabilitat, ni esteu cobrint les persones vulnerables, que les úniques persones que ho estem fent som el Sindicat d'Habitatge del Casc Antic i del Raval. Almenys la dignitat d'informar-te i no venir aquí a mentir. Això és el que volíem dir, perquè sou vosaltres els que quedeu en evidència davant de la situació de precarietat de la classe treballadora del barri.

(Aplaudiments.)

La **presidenta** dona la paraula a la substituta del senyor Antonio Prieto.

Intervinent en substitució del senyor Antonio Prieto

Bé, jo faré una qüestió a nivell mediambiental d'aquí, del barri, en base al vostre programa electoral, que comenteu que «davant la majoria d'incidències d'onades de calor i tropicals que ja estem vivint com a efecte del canvi climàtic, proposem elaborar un pla de verd i mitigació de l'efecte illa de calor a Barcelona», sobretot al barri del Raval, que tenint en compte que és un barri que només té un 0,4 per cent d'espai verd,

doncs la qüestió és saber quines accions teniu previst dur a terme quant a aquest tema. Gràcies.

El regidor

Perdoni, vostè està parlant en nom de l'Antonio Prieto, no? L'Antonio Prieto no parlava de res del que està parlant vostè. Em deia: «Quin pla té el consistori pel que fa a les terrasses a l'estiu?» Estem jugant al joc dels disbarats, si us plau. Si vostès m'expliquen... Ja li explicarem. En tot cas, ara no li tinc la resposta preparada. Si vostè ve a una altra audiència pública, ja li explicarem quins són els plans.

Intervinent en substitució del senyor Antonio Prieto

Sí, no passa res, però bé, suposo que com que és una qüestió que està dins del vostre programa electoral, ho tindreu bastant per la mà. Espero i desitjo.

El regidor

A veure, ens dotem d'uns mitjans, ens dotem d'uns mitjans de participació que comporten que, precisament per la garantia del procés de participació, que se'n expliqui del que es vol parlar, i nosaltres ho podem preparar. No es preocupi, li contestaré... (Inaudible.)

Intervinent en substitució del senyor Antonio Prieto

Ah, per escrit. No m'ho pot dir ara, en aquests minuts que tinc de... I així podem establir un diàleg. (Veu de fons.) Val però, no ho sé, suposo que ho té bastant per la mà, no?, el tema. Tampoc. (Veu de fons.) Ah, que no m'ho explicarà. Necessita passar-m'ho per escrit. (Veu de fons.) Ja, però ja que hi soc i que crec que és un tema que ens pot interessar a tots, no? La qüestió ecològica jo crec que és prou important.

La **presidenta** informa que com que el tema no estava a l'ordre del dia, li respondrà per escrit.

Intervinent en substitució del senyor Antonio Prieto

Doncs quina manera de funcionar, senyor Batlle.

(Aplaudiments.)

La **presidenta** dona la paraula al senyor Joan Carles Gascón.

El Sr. Joan Carles Gascón

Bona tarda. Sobre les preguntes que us he fet quan m'he apuntat, sobre l'establiment Jon Cake. Aviam, la gestió de l'espai públic, de les cues. Per favor, per què no es pot desenvolupar una aplicació per gestionar les cues dels establiments? Aquell carrer és un carrer superestret, i cada dia, cada dia, està ocupat per cues, no es pot passar. Hi ha bicis, hi ha patins, hi ha de tot, i allà has de fer mil i una per passar. Després, jo crec que no costaria res desenvolupar per part de l'Ajuntament una aplicació, i per a tots els establiments, perquè no hi hagi cues al carrer. És que és molt fàcil, per a tots els establiments, estàndard i ja està.

Aquest establiment també deixa els cartrons, no a la seva porta sinó al carrer del costat. El carrer del costat és un carrer mitjanet, el carrer Blanqueria, que allà tots, tots deixen, al final del carrer, les brosses, ja siguin del seu carrer, ja sigui al carrer, Assaonadors. Tots allà. Si Jon Cake deixa els cartrons allà, tothom deixarà la merda allà i continuarem igual. No costa res dir-li a aquest Jon Cake que deixi els cartrons a la seva porta, per favor.

Després, també una altra cosa amb aquest establiment, que tela marinera amb aquest establiment. Des de Blanqueria, des de mitjans de Blanqueria, quasi a principi de

Carders, se sent l'olor de pastisseria. És una olor que, bé, que és agradable, però no a tothom li pot agradar, i és contaminació de l'aire, per favor, és contaminació de l'aire. Ho van fer, han fet unes obres, però continuen les sortides de fums a peu de carrer – continua la sortida de fums a peu de carrer.

Després, una altra cosa que també..., el tema que volia comentar és sobre les terrasses, que ja és monotema –ja és monotema. Primer de tot, abans que me n'oblidi, reivindicar, a les onze de la nit tots els dies que tanquessin. No, no, és que així, no, sí, ha de ser. I que els consistoris que vinguessin..., o sigui, que no es pogués canviar. Perquè li vaig passar a l'Albert una llista de denúncies de quasi trenta, de fa quasi trenta anys d'aquell carrer d'Allada Vermell, que ja està bé, eh?, el que estem patint, per favor, amb les terrasses. Abans plegaven a les dotze. I tot i les denúncies que vam fer, van ampliar a la una els caps de setmana. I menyspreant les denúncies que van fer, van ampliar la una els caps de setmana, l'horari de tancament. O sigui, esteu menyspreant la gent, per favor, en aquest tema.

Després, per favor, el tema del tabac a les terrasses. Costaria poc... (Inaudible.)... que hi ha espai per posar les terrasses al mig del carrer, separades de les façanes. Posar-les al mig en comptes d'arran de façana costaria molt? Perquè ens hem de menjar els fums, la contaminació de l'aire, el tabaquisme del tabac i els sorolls. Perquè com més a prop estan dels murs, de les façanes, més patim els veïns els sorolls. I bé, la contaminació.

Un altre tema abans de que dallò. Els vehicles de la neteja, per favor. És que és increïble. Jo és que ni que passin pel matí ni que passin pel migdia, és insuportable. Jo no sé els treballadors de la neteja com poden suportar vuit hores a dins d'un vehicle que fa un soroll estrident, impossible d'aguantar. I no diguem això si hem d'aguantar-lo en aquest carrer d'Allada Vermell, que no és un carrer que entra i surts dues vegades com a màxim que passes, dues vegades i prou. El carrer Allada Vermell és un carrer ample, i passa, i passa. I a les tres de la matinada representa que són mitja hora o tres quarts de passar, tornar a passar, torna i torna i torna, amb un soroll que no potser, que no s'aguanta, és impossible. És que jo no sé com aguanten els treballadors aquest soroll vuit hores, a dins del vehicle. I jo vaig queixar-me un munt de vegades, inclús en el d'allò està també expressat, en el feix que li vaig passar a l'Albert, perquè li vaig passar de tot, les queixes. I em va respondre l'Ajuntament que no, que estaven dins dels límits els vehicles. I no pot ser, impossible que estiguin dins dels límits. És que no m'ho crec, no m'ho crec que estiguin dins dels límits de la vigència, de vigents. És que no m'ho crec –no m'ho crec.

(Aplaudiments.)

La **presidenta** dona la paraula al regidor.

El regidor

Sí, gràcies. Començaré pel que havia vostè demanat, que és que li plantegéssim. (Inaudible.) Li deia que el tècnic de comerç del barri va anar a visitar la botiga i s'ha vist amb el gerent per veure si miraven del solucionar la problemàtica que va haver-hi. Va entrar una nova queixa, suposo que devia ser vostè mateix el que la devia formular, i s'ha contactat amb l'Associació de Comerciants de Bon Comerç i també la dinamitzadora d'aquesta entitat, que va trucar directament al gerent de la botiga per comentar-li que hi havia diverses queixes veïnals amb les cues que es produïen a l'exterior del local. Va dir que ho entomaria i que trobaria una solució. D'això fa unes setmanes, i pel que vostè explica, aquí no hi ha hagut cap tipus de modificació. Ens ha enviat vostès unes fotos que són prou il·lustratives de la problemàtica que planteja, i

això es passarà també als serveis d'inspecció perquè, si convé, doncs es facin els elements de correcció que corresponguin.

L'última queixa l'hem passat també a Llicències perquè mirin què es pot fer per solucionar el tema de les cues des d'un punt de vista tècnic i des d'un punt de vista normatiu. Per tant, farem també el possible perquè el local redueixi les molèsties, i que en cas de que no les redueixin, doncs també aplicariem el règim sancionador.

Després ha fet tota una sèrie d'observacions respecte al tema de les terrasses. Dir-los que hem procurat disciplinar el tema de les terrasses. Saben vostès que a partir del dia 1 de gener no s'han renovat les que tenien caràcter més infractor, i que, per tant, en aquest sentit estem disciplinant el tema de les terrasses. I prenem nota de la seva queixa respecte als vehicles de la neteja, mirarem també de parlar amb la contracta i veure exactament si hi ha alguna possibilitat de canviar els horaris o... Els vehicles són els que són, els vehicles estan homologats i són els que passen en funció de les característiques dels carrers que s'han de netejar. De totes maneres en prendrem nota, ho passarem també a l'àrea d'Ecologia Urbana perquè miri exactament si hi ha un incompliment de la norma per part dels mateixos serveis municipals.

La **presidenta** demana la presència de la senyora Cristina Cort Fuentes.

La Sra. Cristina Cort Fuentes

Jo parlo de la plaça Sant Miquel. Tenim quatre terrasses que haurien de tenir vuit taules, i quatre cadires per taula. Això no passa, sobretot, els caps de setmana es desmadra i treuen totes les taules que volen. Tenim músics. El mateix. Jo el que explico, el que passa a la plaça Sant Miquel sé que passa a moltes altres places, com a George Orwell. Tenim músics constantment, des de les dotze del migdia que comencen els estrangers a dinar, fins a les deu de la nit a l'estiu. I després tenim un parc infantil que l'han ampliat, l'han fet enorme. Jo sé que el consistori està molt content d'aquest parc, i els veïns ho estariem, perquè van treure un aparcament de cotxes, però és que és un parc pel qual passa moltíssima gent, molta, tot el dia. A les nou del matí vostès han fet que aquesta zona sigui per a escoles, també, i a vegades venen... Hi ha una escola bressol que ve dos dies a la setmana, des de les nou del matí fins a les dotze del migdia, amb crios que no paren de plorar, que no paren de cridar, de jugar, i així constantment. Després tenim la fundació Migra, que també rep escolars, que la parada la fan a la plaça Sant Miquel. Són nens de dotze, tretze i catorze anys. Això apunta a que quan acaba tota aquesta gent, que se'n van a dinar, a les quatre i mitja, quan acaben les escoles, venen totes a la plaça Sant Miquel, val? Tot el dia soroll. Venen amb pilotes de bàsquet, futbol, criquet. Però és que no s'acaba aquí la història. Mentrestant, el soroll de les terrasses. A les deu de la nit encara estan venint nens sense cap adult, a jugar a pilota, a jugar a criquet, i ningú els diu res. Truco a la Guàrdia Urbana, bé, els envio vídeos de les hores, els dies, i ara sembla, va haver-hi com una mena de..., durant un mes hi ha hagut una presència de patrulles, s'ha reduït, però el que jo em temo, que aquests dies ja fa bon temps, a l'estiu tornarem a tenir trenta nens tocant amb les pilotes de criquet, de bàsquet, el que sigui, fins a les dotze i la una i mitja de la nit.

Després empalmem amb tot el que puja dels bars del carrer Ample, de George Orwell, d'Escudellers, d'Avinyó, borratxos, amb uns llits elàstics que són la gran atracció de tots els turistes, que venen a saltar allà. Són les quatre, les cinc del matí, i vinga a saltar i a cridar.

Això ho explico des de fa dos anys o tres, que han fet la reforma al parc, i no posen solucions, com una molt fàcil que seria portar uns cartells on digués: «No utilitzar pilotes dures en aquesta zona», posar un horari al parc infantil, unes tanques perquè

no passin els turistes i no turistes durant la nit i la matinada. Uns cartells, què costa posar uns cartells? Perquè per moltes campanyes subtils que fan, «no molestin», «mentre tu parles els altres dormen», això ja s'ha acabat, això no funciona, s'ha de ser més du. Doncs cartells que posi «No es pot utilitzar pilotes, a partir d'aquesta hora, els veïns volen descansar». No sé, que tothom pugui fer la seva vida. Jo no estic en contra de la diversió, ni que els nens corrin i cridin, però n'hi ha unes hores en què ja no es tolera més, quan portes des de les nou del matí amb aquest soroll. És això.

La **presidenta** dona la paraula al regidor.

El regidor

Els serveis del Districte han parlat moltes vegades amb vostè al voltant d'aquests temes. A veure, ara vostè ho comentava amb el gerent, mirarem a veure si podem posar tanques i fixar el tema aquest dels horaris, a veure si això ho podem regular. Però, senyora, els nens fan soroll.

La Sra. Cristina Cort Fuentes

Sí, és clar, clar que sí.

(Aplaudiments.)

El regidor

No, ho dic perquè en siguem conscients. Escolti, de veritat, ja sé que és una cosa que cada vegada que la diem se'ns tiren a la jugular. Però estem a Barcelona –estem a Barcelona– i Barcelona és una ciutat viva en la que hi ha nens, en la que hi ha escoles, i hi ha una utilització de l'espai. Evidentment, té tot el dret vostè de dir, el que no pot és haver-hi abusos i, per tant, estem obligats a acotar això, i ho farem, posarem tanques i marcarem horaris, però repeteixo, vostè ha fet una introducció de l'exposició amb la que no hi puc estar d'acord, perquè els nens van allà a disfrutar, hem arranjat precisament aquell espai per als nens, i han de disfrutar.

La Sra. Cristina Cort Fuentes

I els veïns?

El regidor

No, no, vostè ha parlat dels nens. Després ha parlat dels nens.

(Veus de fons.)

Per tant, és un districte que té pocs espais de gaudi, i hem de mirar i els regularem.

(Veus de fons.)

La **presidenta** demana silenci perquè pugui respondre el regidor.

El regidor

Ja ho hem dit, mirarem a veure si podem posar algun tipus d'horaris, algun tipus de normes respecte al funcionament de la plaça Sant Miquel.

La Sra. Cristina Cort Fuentes

Només aclarir, senyor Batlle, que jo no estic en contra dels nens. No. El que estic dient... És que no ho han entès: que amb terrasses, ampliem zones infantils, els turistes que tenim, la gentada que tenim, tot això és incompatible a unes hores del dia. Jo a les dotze del migdia no trucaré a la Guàrdia Urbana, ni a les quatre de la tarda, per molt que em molestin perquè estic teletreballant a casa meva, vull llegir o el que

sigui. Però a partir de les nou de la nit no podem tolerar el soroll de terrasses i el soroll del parc infantil, i s'ha de fer alguna cosa.

Llavors, jo l'únic que demano és que siguem cívics, i posar uns cartells de no utilitzar, perquè no són camps de futbol ni camps de bàsquet ni camps de criquet. Preparin altres llocs que siguin tancats i que no molestin la gent. Els nens i els veïns també hem de disfrutar de la plaça. Jo no baixaré mai a la plaça, perquè no es pot fer res del soroll que n'hi ha en aquella plaça. Però no s'ho prengui malament, senyor Batlle, perquè jo sé que es coneix la plaça, que fa molts anys que està allà, però és que s'ha desmadrat el tema.

La **presidenta** demana silenci al públic perquè tothom pugui seguir correctament l'audiència i dona la paraula al regidor.

El regidor

Si el micròfon m'ho permet perquè realment... A veure. Sí, d'acord. En aquesta part última de la intervenció hi puc estar d'acord, però recordi vostè tot el que ha dit al començament. Jo el que li he criticat és el començament que ha fet vostè: ha criticat la presència de nens de les escoles. La resta ja l'hi hem dit: buscarem quins elements de correcció podem posar-hi, sobretot a partir d'uns determinats horaris, només faltaria. Igual que totes les places del districte, sotmeses a una tensió acústica, que la coneixem, i que mirem de quina manera ho tractem. Però vostè ha començat amb una esmena a la totalitat del funcionament de la plaça. Vull dir, per tant...

(Veu de fons.)

Bé, d'acord...

La **presidenta** dona la paraula a la senyora Mar Espot.

La Sra. Mar Espot

Aviam, veient com va aquesta audiència, jo li diria una frase que és molt il·lustrada: en una granja posi vostè un llop, i després busqui les plomes. D'acord? A Ciutat Vella posi vostè el llop, i després busqui les plomes. Per què li dic? Perquè Ciutat Vella és urbanisme, potser més que política i Guàrdia Urbana, i urbanisme és el bon ús i no la malversació de l'ús. Pel que he entès d'aquesta veïna, el problema no són els nens, és la manca de parcs i espais verds per als nens a Ciutat Vella. Llavors, vostè té tal malversació i tal mal ús, que se li queixen del que sembla l'oposat. No, mirin bé com està passant.

Bé, començo. Al meu escrit veuran que parlo de protecció a les emissions sonores provocades per l'oci nocturn i models especulatiu instaurats a Ciutat Vella. Volem el compliment del marc legal municipal amb estadístiques, actuacions d'adaptacions, propòsits, objectius i mesures. Seguiment, sobretot amb taules de treball amb els veïns afectats, establint calendaris amb els departaments tècnics i amb totes les administracions que ens afecta a Barcelona i a Catalunya.

Protecció dels habitatges socials i determinació de programes de la defensa de la vivenda social. Determinar amb manifestos i taules de treball el patrimoni de la vivenda dels ciutadans, tots a Ciutat Vella, polítiques de protecció. Actuació del marc legal del districte en actuacions i serveis, amb la qualitat de vida dels habitants del barri, control d'escombraries, contaminació acústica d'aquests serveis i control dels narcopisos. Repensar la ciutat, repensar els centres de la ciutat i les seves afectacions. Repensar programes socials tots junts.

De l'última reunió que vam fer sobre la informació de contaminació acústica van sortir moltes dades, que ens agafen a tots. Li vull apel·lar, com a regidor, un treball de fons

amb els veïns com a afectats, tots junts. Agrair al gerent el seu canvi de visió, d'acceptació de l'afectació que ha creuat límits –aquesta reunió va ser interessant– en tant que estem en un territori d'especulació, amb alerta, amb un mal ús urbanístic especulatiu. Això ho vam veure molt clar a la darrera reunió.

Alhora, també vam poder veure els veïns com la Guàrdia Urbana donava unes dades, perquè havia fet reunions amb els negocis d'oci nocturn, però no amb els veïns. Sí que en tenim amb els veïns, però no podem donar dades perquè són infructuoses, no funcionen. En canvi, sí que li voldria dir que amb algun cos seu de desnonament, més que de desnonament, de treure narcopisos, els de desnonaments sí que els fan efectives, els de narcopisos podem dir que en algun cas ha funcionat, però totes les xerrades amb la Guàrdia de Proximitat, als veïns no ens han funcionat.

A la darrera reunió, el grinyol, o diguem que el defecte, estava en les dades que estaven donen vostès. Aquí em falta l'assistència dels caps de la Guàrdia Urbana, que amb la brutal actuació que hi ha hagut de desnonament aquesta setmana, més amb el gran problema que tenim de creuament de límits de Ciutat Vella amb el petit territori en quilòmetres quadrats on vivim, jo crec que hi haurien de ser. A mi em falta saber els protocols reals, tant dels Mossos com de la Guàrdia Urbana, quan depassen l'ús humà i quan no actuen per determinar que a un barri s'hi visqui amb qualitat.

Per tant, torno a dir: demano laboratoris de participació amb objectius, amb l'afectació que ens que ens pertoca. Treballar amb els tècnics i, evidentment, tornar a ressituar les zones ZATHN, i endegar una altra vegada el procés aquest d'al·legacions de zonificació sonora, que sembla ser que no tenia els terminis adaptats. Evidentment, prèvies reunions amb els veïns per poder determinar que aquestes zones, com els expliquen els veïns, són salvatges i inhumanes.

A nivell de medi ambient, volem dades, volem dades de pisos turístics i l'ús que fan del subsol. Les terrasses, l'ús que fan del subsol, l'ús que no podem fer els veïns del subsol perquè hi ha una especulació immobiliària i una especulació de l'ús de les empreses d'oci nocturn. Volem l'actuació, cert, del marc legal, sancions on s'hagin de fer, que no es fan.

Alhora, volem demanar el retornament als veïns de la plaça Reial, la plaça Orwell i la plaça dels Àngels, amb un ús absolut especulatiu per empreses amb interessos molt concrets. A mi m'ha estranyat aquí veure com al Flea Market se li està posant una vara o llistó, i en canvi aquest llistó no s'està posant a la plaça Reial, amb l'ús turístic i especulatiu.

(Aplaudiments.)

Jo estic molt orgullosa, amb l'edat que tinc, de tenir una gent jove al barri que treballi contra l'especulació i contra la no entrada de la dreta delirant d'aquest país. Realment els agraeixo que estiguin permanentment, perquè és algo que...

La **presidenta** informa la senyora Espot que se li ha acabat el temps.

La senyora Mar Espot

Ja no tinc ni un minutet ni res? Bé, se m'ha entès, no? Bé...

La **presidenta** dona pas al regidor.

El regidor

Sí, respondré a una part de la intervenció que ha fet, per reiterar-li el que li vaig comentar l'altre dia. Quan ha parlat del tema del soroll, recullo el quant. Vostè va demanar poder tenir unes sessions tècniques per poder conèixer amb detall la

normativa i per veure si s'han d'introduir elements de correcció. Per tant, doncs, jo li dic que això ja li vaig comentar a la sessió que vam tenir el dimarts de la setmana passada, i li reitero també avui aquí, una reunió que pugui tenir amb els tècnics on puguem escoltar-nos i explicar-nos sobre aquest tema.

I li reitero també els tres punts sobre els quals treballarem en matèria de soroll. Primer, el compliment de la norma, i revisar –si la norma s'ha de revisar–; mesures correctores, quan aquestes mesures correctores es poden implementar, i el règim sancionador quan s'incompleixi la normativa que hi ha. La resta de temes són de caràcter molt més valoratiu i, per tant, ara tampoc hi entraria. I que aquí la gent té unes llicències que li donen dret a fer unes determinades coses, i si aquestes coses no es fan d'acord amb la llicència, doncs es corregeix i es torna a l'element sancionador.

I ha assenyalat amb el dit, concretament el tema de la plaça Reial. Nosaltres tenim el convenciment de que la plaça Reial, la generalitat dels establiments compleixen la norma i per tant, si no la compleixen, els hi buscarem l'element de correcció. I si vostè considera que no la compleixen, doncs, presenti denúncia i nosaltres hi enviarem els serveis d'inspecció com convingui i, si convé, també la Guàrdia Urbana.

(Remor de veus.)

La **presidenta** dona la paraula al senyor Santi Aranya.

El Sr. Santi Aranya

Abans han parlat les companyes del Flea, tot el suport a les companyes del Flea Market. Fan falta molts més projectes de barri comunitaris com aquest. L'espai públic és de les veïnes, però aquest ajuntament només vol a l'espai públic turistes consumint i policia reprimint, sembla. Avui vull parlar de criminals multireincidentes, un tema que al regidor li agrada, però no dels que vosaltres assenyaleu amb posicionaments obertament racistes, veïnes pobres que han de robar per sobreviure per culpa de les vostres polítiques neoliberals i racistes i del sistema capitalista que vosaltres defenseu.

Vull parlar de criminals multireincidentes reals. Ahir uns criminals em van donar cops de puny a les costelles, em van retorçar el braç, em van donar cops de puny al cap, em vaig marejar i, quan me'n volia anar, se me'n van tirar tres a sobre i em van tirar a terra. A mi i a desenes de xavals del barri que lluiten pel seu futur i pel futur de totes. Les van deixar ferides, assenyalades i dos hospitalitzades i desmaiades. La BRIMO i l'ARRO, criminals multireincidentes que cada dia desnonen amb violència les nostres veïnes. L'actuació dels Mossos d'ahir al macrodesnonament del carrer Carme del Raval va ser un crim, una irresponsabilitat del tot innecessària. Desnonaments de dos pisos del fons voltor Cerberus, que en té milers de buits. Tanta pressa hi ha per desnonar? I no estan aturats tots els desnonaments de persones vulnerables, segons el govern de l'Estat? Els fons voltors no estan obligats a negociar un lloguer social a les persones vulnerables? Mentida. Tot mentida és tot mentida. Dins del sistema capitalista mai estarà garantit el dret a l'habitatge. I avui els únics que estan lluitant per aquest dret són els sindicats d'habitatge, que es parteixen la cara cada dia. I estic molt orgullós del jovent d'aquest barri, la veritat.

Fa uns anys... Avui està aquí l'intendent, el Víctor... Mira, fa uns anys, Víctor, quan hi havia gent a la porta, els mateixos mossos... A mi em tocava moltes vegades negociar amb vosaltres, i els mateixos Mossos trucaven al jutge i li deien que era perillós fer

aquell desnonament per la integritat física de la gent que està a la porta. Quan eren vint persones a la porta. Ahir eren dues-centes. És una irresponsabilitat, el que va fer, és una irresponsabilitat el que va fer ahir. Teniu les imatges. Teniu les imatges. Es va retransmetre en directe a BTV. Mireu les agressions una a una, el que van fer aquests salvatges. Mireu-ho. Vull demanar als polítics a veure si us queda alguna dignitat, que feu el que sigui perquè aquests criminals mercenaris no tornin a agredir les nostres joves de Ciutat Vella, d'acord? Que no tornin a entrar al nostre barri. BRIMO i ARRO, dissolució.

La **presidenta** informa el senyor Aranya que li queden dos minuts i dona la paraula al regidor.

El regidor

Els pot utilitzar perquè no penso contestar.

Intervinent de l'antiga Massana

Els utilitzaré jo. Nosaltres som de l'antiga Massana, i li volíem dir al senyor Batlle que ja sabem que l'han portat aquí al Raval per fer de xèrif i per vindre a solucionar els problemes del barri, però que l'únic que ha vingut a fer en veritat és a solucionar els problemes d'empresaris, d'hotelers i de fons d'inversió. Perquè en això és en el que consisteix el teu pla Endreça. El pla Endreça del senyor Batlle, com ja hem vist durant totes les intervencions de les companyes del barri, és posar una catifa vermella a hotelers, empresaris, a fons d'inversió i especuladors a costa de fer-li impossible la vida a la classe treballadora.

Llavors, davant d'això, hi ha el projecte dels treballadors del Raval, que alguns han parlat aquí i alguns altres no estan aquí, com el Top Manta, amb el sindicat de manters, com el Sindicat del Raval, com la Tancada, solucionant els problemes d'habitatge, o la Massana. M'escolta o està rient mentre parlo? O la Massana on, per si no ho sabia, repartim aliment, donem classes de repàs, entre moltes altres coses. I tots aquests que hem parlat són els que ens organitzem per fer front als problemes socials que l'Ajuntament ni vol ni pot resoldre. Llavors això, senyor Batlle, per si no ho sabia, no és Sant Gervasi. Aquí ets minoria i t'estàs enfrontant als problemes de la majoria. I si et penses que pots vindre aquí i passar un rodillo ho portes ben clar, perquè crec que ja has vist la resposta de la classe treballadora d'aquest barri, i no ens cansarem, no podràs passar el rodillo i esperem que hagi quedat clar tant amb totes les intervencions com amb la nostra, que davant de qualsevol atac contra els drets polítics de la classe treballadora, respondrem. Igual que vam respondre amb l'anterior mandat, perquè tu acabes d'arribar, però nosaltres fa rato que estem aquí.

Llavors, no s'acaba la pobresa acabant amb els pobres, expulsant-nos, fent-nos fora de casa, reprimint-nos. No deixarem d'existir i tu tindràs un problema polític que no podràs resoldre. Ja sabem que la solució a tots els problemes del barri per tu és ficar més policia, però saps què passa? Que no hi cap, tota la classe treballadora, als calabossos de la Guàrdia Urbana. Estàs incomplint el pacte de concessió de la Massana, però que quedi clar que nosaltres seguirem organitzant-nos, seguirem resolent nosaltres els problemes que hem d'afrontar com a classe treballadora i que davant de qualsevol atac ens trobaràs de cara.

(Aplaudiments.)

La **presidenta** dona la paraula al senyor Eduard Parera, del Club Bicicleta Catalunya.

El Sr. Eduard Parera (Bicicleta Club Catalunya)

Bé, bona tarda. Soc l'Eduard, del Bicicleta Club de Catalunya, el BACC, i, en primer lloc, des del passat 21 de març del 2022 la DGT considera com un fet greu estacionar o operar en un carril bici i és una situació que passa sovint en els pocs carrils bici que hi han al districte de Ciutat Vella, però és una pràctica que passa a tota la ciutat de Barcelona, i hem fet aquest mateix prec a diverses audiències públiques d'altres districtes, però també el fem aquí a Ciutat Vella. I a vostè, com a regidor de la Guàrdia Urbana, doncs, li demanem que l'Ajuntament i el Districte de Ciutat Vella treballin per tal d'eliminar aquesta problemàtica sistemàtica que existeix en la infraestructura ciclista, per tal de protegir i donar seguretat a les persones usuàries que circulen pels carrils bici per anar a la feina, per anar a la universitat o per la seva vida quotidiana. A més a més, en aquest estacionament de vehicles o circulació de motos pel carril bici..., un dels grans problemes que tenim és que s'acaben trencant els separadors físics que separen en el carril bici i això provoca una major inseguretat per a les persones que circulen amb bici, perquè els separadors es trenquen, desapareixen i amb més facilitat per entrar en el carril bici per al trànsit rodat motoritzat. I li demanem que el propi Ajuntament i el Districte treballin en aquest sentit per tal d'eliminar aquestes situacions.

I en segon lloc li voldria fer un altre prec. No és concret d'aquest districte de Ciutat Vella. Dues sòcies ens han escrit al BACC que una parella de guàrdia urbans els han dit que la propera setmana el carrer Consell de Cent estarà prohibit anar amb bicicleta a contrasentit. I jo li voldria preguntar si això és cert, què hi ha de cert d'això o és una decisió que ha fet a títol individual un guàrdia urbà bicihater. (Veus de fons.) Bé, li volíem preguntar això. Si no m'ho pot contestar en aquest moment, convoqui'ns a una reunió amb vostè o amb el senyor Velázquez o a responsables de la Guàrdia Urbana per tal de treballar aquesta situació. Al carrer Consell de Cent ha guanyat molt el vianant, ha guanyat la ciutat, també; hi havia un carril bici que ara no hi és, però també ha guanyat la bicicleta perquè es pot circular en ambdós sentits i permet una permeabilitat i una fluïdesa per a la bicicleta. I creiem que seria un fet bastant greu fer això sense un previ diàleg o consens amb les entitats, tal com va passar aquí al districte de Ciutat Vella, amb els senyals que et fan baixar de la bicicleta, que des del BACC volem dir que és una decisió que no compartim perquè no es va compartir ni amb el BACC directament, ni amb ni amb el veïnat.

Gràcies.

La **presidenta** dona la paraula al regidor perquè respongui.

El regidor

Bé, ha fet una exposició bastant general de la problemàtica de la convivència. Jo crec i defenso que la convivència entre la bicicleta (inaudible) i, per tant, si les coses funcionen, doncs pocs canvis s'hi han d'introduir. Hem de procurar el civisme, la relació aquesta no sempre fàcil entre les bicicletes i en general els vehicles de mobilitat personal i els vianants.

Ja li avanço que el tema de la senyalització està en aquests moments en revisió. Em sembla que els hi hem comunicat. Ha d'haver-hi una situació més informativa que prohibitiva o d'obligació. En matèria de bicicletes ja ho saben, hi ha determinats carrers, perquè les característiques físiques és molt difícil que hi puguin passar les bicicletes... Però en general hem de tenir una interpretació flexible per veure en cada moment què és el que convé fer i el que no convé. Desconec absolutament i m'estranya el tema que la dit del Consell de Cent. Crec que, en tot cas, això no depèn estrictament de la meua àrea, depèn de l'Àrea de Mobilitat, però dubto que això vagi per aquí. En qualsevol dels casos, si fos així és, que no ho crec, ho miraríem de revisar.

I, per descomptat, la convivència aquesta que diem entre bicicletes i vianants en el nostre districte, un districte molt densificat, amb molta gent en el carrer, hem de posar-la en mans del sentit comú, no en mans de la sanció, sinó en mans del sentit comú, i esperem que vianants i ciclistes tinguin el suficient sentit comú per veure de quina manera t'has de comportar a dalt d'una bicicleta o circulant pels carrers dels nostres barris. Està claríssim que si tu trobes un carrer absolutament congestionat, doncs, difícilment podrà passar amb la bicicleta i, per tant, el més raonable serà que baixis i que procuris que s'aclareixi el tema. No aniràs a tota velocitat pel mig del carrer. Això no passa. Ho repeteixo, perquè aquí ja no és una qüestió de norma, sinó una qüestió de sentit comú. En qualsevol dels casos estem disposats a dialogar amb vostès les vegades que faci falta per buscar els ajustaments per millorar aquesta convivència que, ho repeteixo, amb caràcter general és bona.

El Sr. Eduard Parera (Bicicleta Club Catalunya)

Sí, sobre la primera part de la intervenció, que he explicat que hi ha vehicles, cotxes, furgonetes i camions que estacionen dins un carril bici, que està prohibit des del març del 2022, vostè això no m'ha contestat. I això ho tenia escrit. Què hi diu a això? No m'ho invento jo, ho diu la DGT des del 2022, que està prohibit parar i estacionar. Llavors, li demanem que treballi l'Ajuntament de Barcelona en aquest sentit, per eliminar aquesta situació i quines mesures hi ha previstes per tal d'evitar això, tenint en compte que hi ha al PMU, el Pla de mobilitat urbana que promou l'ús de modes sostenibles, que hi ha previst un augment del 129 per cent de la bicicleta. Encara estem al 2024. S'està treballant el PMU a les sessions del Pacte de la Mobilitat, però recordar que encara estem al 2024 i encara està vigent aquest augment de la bicicleta, i aquestes situacions no, no ajuden a promoure i a fer créixer l'ús de la bicicleta en aquesta ciutat.

Gràcies.

El regidor

Farem el mateix que estem fent en altres zones de la ciutat. (Inaudible.) I, per descomptat, també, incrementant l'acció sancionadora contra els cotxes que incompleixen la normativa. Ja hem vist les darreres setmanes, per exemple, l'eliminació d'un carril de circulació a dos carrers bàsics de la xarxa bàsica, com són Aribau i Muntaner, precisament per facilitar per un cantó recuperar l'espai per al vianant i també, indirectament, facilitar la circulació de les bicicletes. Per descomptat,

tot el tema de l'ocupació indeguda de cotxes, de voreres i d'espais d'ús dels vianants, per descomptat serà sancionat. I també, lògicament, els espais dels carrils bici.

La **presidenta** anuncia que ara es passa als torns presencials que s'han demanat *in situ* a l'inici de la sessió. Dona la paraula al senyor Antonio Cuesta.

El Sr. Antonio Cuesta

Molt bona tarda a tothom. Bé, comencem per un problema arquitectònic. A la plaça Martina Castells, l'absis de la capella de San Lázaro un artista grafiter hace dos años que lo va a ensuciar. Yo supongo que, como bien arquitectónico, su intervención para limpiar lleva su tiempo, pero es que hace dos años que ese ábside románico de la placeta de Martina Castells está sucio. Me gustaría que se limpiara de una vez.

En la plaza Vázquez Montalbán se retiraron las macetas, se construyeron unos parterres con bonita montaña. Aquello costó una fortuna. Entre los topillos, los perros que se subían a buscar topillos, acabaron siendo esos parterres, pues, vallados con alambre. Eso pertenece a nivel de limpieza a Parques y Jardines. Lo hace cuando puede, o cuando quiere, o cuando le toca. Pero al parecer es de muy tarde en tarde. Esos parterres son ahora mismo auténticos basureros. La plaza tiene un uso importante: latas, plásticos, botellas... Limpieza no entra. Esos parterres son un desastre. Por favor, limpiadlo, limpiadlo.

En la calle Robadors, seguimos, después de 17 años, con un basurero en el portal. Yo creo que llega el momento de empezar a hacer una reflexión sobre el tema de los residuos y la basura. El ser humano tiene una capacidad de generar mierda infinita. Sin embargo, nuestros recursos para acotarlo son finitos. El cambio del paradigma que les propongo es que por lo menos miremos lo que otros hacen bien, y es que a los residuos se les té un valor y, por lo tanto, sean recogidos, botellas de cristal, latas de aluminio, plásticos, en los centros comerciales o en los supermercados. I eso, dando un ticket a ese valor, poder cambiarlo en productos en el mismo supermercado. Yo creo que va siendo hora de que pensemos un poco a largo plazo.

Otro problema que tenemos de residuos que está generando continuamente es el reparto de comida a la gente que lo necesita. Cuando uno reparte comida, es el momento de que sientes a la persona en la mesa. No se puede repartir comida como si fueran palomas, en bolsas de plásticos que luego reparten, tiran, dejan comida con todo el residuo que implica. Hay que dignificar dar la comida a la gente que lo necesita. Hay algunas entidades que realmente antes de la pandemia ya lo hacían. Después de la pandemia, debido a que no se podían utilizar interiores, pues, están utilizando el método de reparto de la bolsa con comida. Hay que sentar a las personas a comer en la mesa.

La normativa de civismo del 2005, otro tema, sancionaba la prostitución y su demanda. Se dejó de sancionar la prostitución o la oferta de la prostitución, pues, porque se consideraban personas vulnerables y, por lo tanto, no estigmatizarlas más de lo que ya de por sí llevan encima. Pero no al putero. Y por lo tanto, yo pediría que me pasaran cuántas sanciones se han realizado en el Raval a los puteros. Será una sorpresa conocer realmente que ni a unos ni a otros se les sanciona.

Y luego hay un problema que me preocupa mucho también, y son las personas que duermen sin techo. Ha aumentado, evidentemente, el número de personas que están durmiendo en la calle, y me gustaría saber cuál es la política que este Ayuntamiento o esta corporación va a implementar en Ciudad Vella para dar cobijo a esas personas.

(Aplaudiments.)

La **presidenta** dona la paraula al regidor perquè respongui.

El regidor

Sí, ha fet una relació extensa de diverses problemàtiques. Jo li recomanaria que a través de l'aplicació ens fes arribar aquestes consideracions, perquè nosaltres les tindrem en compte. Totes les consideracions que ha fet aquí, doncs, són útils i serviran per veure de quina manera introduïm elements de correcció. Amb moltes d'elles hi estem absolutament d'acord; altres són de difícil implementació i mirem com les podem fer. Però és cert que... Ha començat parlant dels grafitis i de l'afectació en l'espai públic, i al final han acabat amb un tema dramàtic com és el tema del sensellarisme i, per tant, és una problemàtica ens interpel·la no com a govern, sinó com a societat. I li he de dir una cosa. Viure al carrer no és un dret, és una tragèdia i, per tant, això ho hem de tenir molt clar. I la solució no és allò de dir que dormin al carrer i els arreglem bé els bancs. És una solució que algú voldria implementar. Per tant, doncs aquests són temes de difícil solució. Per tant, res de solucions fàcils i com que no hi ha solucions fàcils, no els hi donaré ara. Per tant, el convido a que ens faci arribar aquestes reflexions que ens serviran a nosaltres també per millor planificar les actuacions que hàgim de fer en el futur. (Remor de veus. Crits del públic.)

La **presidenta** dona la paraula al senyor Calixto Sobrado i demana silenci.

El Sr. Calixto Sobrado

Hola, bona tarda, A veure a la plaça Joaquim Giralt, hi havia unes rajoles que es van aixecar, estaven soltes i el dia que ha plogut –quasi no ha plogut, però una miqueta–, llavors al passar els cotxes això trepitjava els vidres de la biblioteca i, bé, han vingut n'han arreglat quatre i han deixat tota la resta així. Llavors a mi m'agradaria saber qui es cuida de revisar aquestes obres, abans i després, perquè això no pot ser. I això és falta d'empatia i de mirar les coses. No pot ser que vagin allà ho arreglin i després quedi tot igual. Perquè sí, és veritat que n'han arreglat quatre, però les altres estan igual.

I, després, jo bastantes vegades he explicat que els agents cívics han de fer una tasca perquè fins ara, amb els altres i amb vosaltres, que també hi estàveu, no feien res. Jo observo bastant. Mai he vist amb un agent cívic que fes alguna cosa, però bé, vostè ha dit que podien mirar els contenidors de reciclatge i dic, mira, felicitats, avui he anat a reciclar i hi havia allà un senyor. «Pensava que era estranger, vostè.» «No, no soc estranger.» «Que és agent cívic?» Perquè sí que portava l'ajuntament i tal... I llavors ha vingut un senyor, un noi, i portava una capsa grossa i la volia ficar dins del contenidor. Jo li he dit: «Escolta, para, que això ocupa molt lloc.» Ell estava allà, i no ha fet res. Llavors li he preguntat: «Escolta, quant de temps estaràs aquí?» «Ah, no ho sé, perquè en tinc dos o tres més.» Però què és això? Això no és governar. A aquest senyor se li ha de dir: «Mira, tu has d'estar aquí de tal hora a tal hora.» I bé, si va a la

seva, doncs mira, farà el que li doni la gana. Jo penso que vosaltres ja teniu experiència perquè heu estat amb els altres. Per tant...

Després, a veure... Després, jo, un dia en un consell he dit a aquest senyor i a l'Albert també que havien posat una reixa a sobre de les meves finestres i és una reixa que es pot pujar tranquil·lament, inclús una vegada he trobat un noi que estava enfilat per allà. És veritat que tinc unes càmeres de seguretat, però no m'heu contestat res, i això és una cosa que és la meva seguretat. És veritat que estic demanant una cosa particular, però la veritat és que tinc raó perquè això..., i a més a més crec que la llei no et deixa posar reixes per la banda de fora, al nivell del carrer.

I bé, després, com que ja s'ha parlat dels cannàbics, ara sembla que a Alemanya es podran comprar i se'ls acabarà el xollo. Al carrer de la Rosa han obert un cannàbic i això és des que maneu vosaltres. I és un cannàbic gran. I bé, després, una altra cosa. El dilluns el meu carrer, que és un carrer molt estret, va aparèixer un contenidor d'aquells que són deuen ser d'un bar, d'aquests petits. Jo he intentat contactar amb algú. No hi havia manera de contactar amb algú de l'Ajuntament. I encara està allà. Jo també el podria treure, però no sé on portar-lo ni si ho heu posat vosaltres. I allà està. I és un carrer estret i no poden passar pràcticament els cotxes.

Res més. Gràcies.

La **presidenta** dona la paraula al regidor perquè respongui.

El regidor

Hem pres nota de totes les qüestions que vostè ha anat plantejant. Prenem nota i mirarem... Els repeteixo, de totes maneres, que ens seria molt útil que utilitzessin les aplicacions que tenen per fer-nos arribar aquestes denúncies, que en quedés constància i que després se'ls pogués contestar. Hi ha aquesta aplicació que es diu Iris, en la qual recollim totes les reclamacions que fa la ciutadania i els hi consta que a més contestem. Una altra cosa és que després el problema se solucioni o no. Però queda constància de la seva reclamació, i es deriva a les dades corresponents. Si vostè considera que hi ha un operari que no fa la seva feina, faci'ns arribar a quina hora s'ha produït, a quin espai ha sigut, i buscaríem la correcció.

El Sr. Calixto Sobrado

Jo pensava que en els consells de barri i aquí això quedava registrat i vosaltres tindríeu alguna decisió. Llavors, per què m'ha agafat vostè mateix, al consell de barri, que ho va apuntar. Home, per favor.

El regidor

A veure, ha posat un exemple d'un operari que li deia que estava aquí a tal hora. Digui'ns en quin dia va ser.

El Sr. Calixto Sobrado

Avui aquest matí, a les 10 del matí.

El regidor

D'acord, doncs faci'ns-ho arribar.

La **presidenta** dona la paraula a la senyora Stephanie Montalbo.

La Sra. Stephanie Montalbo

Buenas tardes, soy hija adoptiva prácticamente de Barcelona, desde el 85. Tengo la suerte y el gran gusto de vivir en la Ciutat Vella, en el Gòtico, en la plaza Reial. Llevo años interesándome por el barrio, obviamente. Tradición francesa: nos gustan los centros históricos de las ciudades, nos gustan cuando están cuidados. Llevo años escuchando noticias, viniendo a audiencias algunas veces, siguiéndolas, y veo que siempre tenemos los mismos problemas. Creo, señor Batlle, que ha estado trabajando con el alcalde Maragall. El actual alcalde de Barcelona ha trabajado con la señora Colau, si no me equivoco. Parece ser que la política es una carrera, pero parece ser que la experiencia no nos lleva a ninguna parte. (Aplaudiments.) Oigo vecinos quejándose de lo mismo, desde al menos veinticinco años que estoy en el barrio. Estamos llegando a un nivel de degradación descomunal, increíble, y que a mí, si fuera cien por cien catalana, que solo llevo un cuarto, me daría una vergüenza extrema. Y aun así me da vergüenza hablar con turistas, hablar con vecinos y ver en qué condiciones ultramedievales vivimos: orines, cagadas humanas, vómitos, basura, ratas... Somos el infraciudadano de Barcelona y encima no podemos ni dormir. Y cuando limpian la calle es a las tres de la mañana, cuando apenas acaben de cerrar los bares.

No entiendo, se habla de planes, se hacen campañas inútiles, porque se hacen en catalán. Tengamos claro que el catalán, el ciudadano de Barcelona, hable catalán, hable castellano o haga el esfuerzo de integrarse, no es necesariamente el responsable, el culpable de todos los males de esta ciudad. Empezamos a educar al turista, empezamos a educar al administrador de la ciudad, empezamos a querer a la ciudad y al ciudadano. Respetémonos unos y otros. Hace falta limpiarnos. Viene una sequía. ¿Cómo vamos a mantener la higiene en nuestro barrio? ¿Cómo vamos a hacerlo con la maldita Copa América que nos llega, nos invadirá y nos meará aún más? Los bares no cerrarán y seguiremos sin dormir, sin poder abrir ventanas, sin poder vivir, porque no sabemos a dónde ir cuando buscamos el fresco, la calma y un poco de relax. No sabemos ni cuándo ni dónde hacerlo.

Y es una vergüenza porque cuando a alguien le gusta alguien o algo, sea una persona o una ciudad, se les cuida, se les respeta y se les quiere.

Gracias.

La **presidenta** dona la paraula al regidor perquè respongui.

El regidor

Tomamos nota de todas sus observaciones. (Crits del públic.)

La Sra. Stephanie Montalbo

Solo una cosita. Puede tomar nota, pero también puede escribirme una notita y explicarme cómo es que en tantos años que lleva usted, el señor Collboni en el tema y en la carrera, como es que todavía están estudiando planes, es que es alucinante. Planean, planifican, buscan instrumentos, pero por favor... Respetadnos, invitadnos,

dadnos resultados, hechos, escritos. Me da igual ahora o después, pero quiero verlo quiero verlo. Pago impuestos. Quiero ver resultados.

Gracias.

El regidor

Si no le he contestado no es en absoluto por falta de respeto. No le contestado porque es que no ha preguntado usted nada. Ha hecho un alegato, tiene su perfecto derecho.

La Sra. Stephanie Montalbo

Ni lo considero una falta de respeto. Para mí la falta de respeto es la agravación de las condiciones de vida que tengo que aguantar con mis vecinos y con la comunidad en general. La falta de respeto viene de ahí. Después solo pido competencia, porque son años, son años. Esto no es ningún descubrimiento, son años. Y Barcelona se ha vuelto un lugar de moda, pero la gente que viene a Barcelona va a ver a Gaudí y después viene a beber, drogarse, mear y cagar. Punto. Nadie gana nada.

Gracias.

La **presidenta** dona la paraula al senyor Aurelio Burgos.

El Sr. Aurelio Burgos

Hola. A veure, jo vull tractar el turisme. El turisme a Barcelona, per exemple, a Ciutat Vella, es calcula, segons les dades que dona l'Ajuntament, que és molt difícil de trobar, són 106.000 habitants, i tenim 48 places hoteleres, amb un 4,5 del terreny de Barcelona. El següent és l'Eixample, amb 279.000 de població, 73.000 de places hoteleres i dona un resultat del 18. Nosaltres tenim el 43. I continuen donant llicències d'hotels. Qui guanya calés aquí? Els veïns hem d'aguantar el mateix de sempre, sorolls. Un exemple, aquests dies m'estic reunint amb gent d'altres barris. A Tuset han posat tres controladors de soroll. Quan sobrepassen, i truquen a la Guàrdia Urbana, no passa res. El que volem són respostes. O sigui, està molt bé fer una normativa d'ordenança, però la majoria, per exemple, de pixums i de grafits i de botellots, són turistes. (Veus de fons.) Sí, però un 15 per cent. El 85 per cent és de fora, eh? I nosaltres aguantem la merda i altres s'embutxaquen els diners. Hi ha gent que s'embutxaca els diners i nosaltres ho hem d'aguantar, i no donen solució. La Guàrdia Urbana. Jo soc de Sant Pere. A Sant Pere, la Guàrdia Urbana sí que hi és. La secreta. Caminant gairebé no te'ls trobes. Van amb moto o amb cotxe. Així no és possible. I a més, perquè els veus... Van perduts. Moltes vegades es queden al carrer per mirar si han d'anar a la dreta o a l'esquerra. No és normal la policia de barri..., que a més la Guàrdia Urbana no és policia, és policia administrativa i la seva feina és trànsit, convivència i compliment d'ordenances, no seguretat. Per a això hi ha els Mossos.

Problemes. Amb el gerent algunes vegades hem coincidit, i sempre em diu que tinc raó, però no veig solucions. Per exemple, hi ha zones que cada any s'han d'arreglar perquè clar perquè no estan preparades per al moviment dels vehicles que passen per allà. Al carrer Sant Pere Més Baix hi ha un clot de fa més de tres anys. Fa més d'un any que vam canviar uns cables de la via de la subestació elèctrica i en lloc de ficar la plataforma com estava, van ficar quitrà continu allà. No hi ha ningú a l'Ajuntament que passi per allà que s'adoni que això no és normal? La Guàrdia Urbana no passa per allà

i veu que hi ha un clot que quan passa amb el cotxe, la roda bum-bum! I que quan passa altra vegada bum-bum? No? O sigui, tenim gent al carrer que teòricament hauria d'estar veient tot això i no ho fa. Perquè potser algú li ha dit que ha de fer altres feines deixant de fer les feines que ha de fer. Qui ha donat aquestes ordres? Per exemple, quan hi han obres al carrer, qui controla aquestes obres? Via Laietana cada vegada per als vianants menys espai. O sigui, allà arriba un peó d'una obra, que a més et trobes que no estan treballant... Per exemple, porto tres dies donant voltes per allà. Baixo des de la catedral fins a Correus i em trobo 6, 7, 5, 8 treballadors. La majoria són peons, no són per treballar, estan per controlar l'accés a una zona o ves a saber què. Hi ha rases que les van obrir el mes d'octubre i encara continuen estant obertes sense fer res. Però sí, les baranes les agafen i cada vegada tenim menys espai per caminar els vianants. A sobre, les bicicletes, patinets, gent en cadira de rodes...

(Aplaudiments.)

La **presidenta** dona la paraula al regidor perquè respongui.

El regidor

(Inaudible.) I després ha parlat del tema del turisme. És una de les coses que pretenem fer. Convivència. Ha parlat vostè del carrer Tuset. Hi ha un servei de mediació nocturna allà, com també els tenim aquí, que intenten també fomentar la convivència. Jo el convido que aquestes qüestions concretes que vostè veu, de dir que si a un lloc concret els treballadors no estan treballant, que ens ho faci arribar. (Veus de fons.) I parlarem amb el contractista perquè faci el favor de complir els objectes de la contracta. Home, vostè ha sigut el que ha denunciat aquestes coses, doncs faci-les arribar. (Veus de fons.)

La **presidenta** dona la paraula al senyor Andrés Ibáñez.

El Sr. Andrés Ibáñez

Té ganes o no té ganes? Perquè ja fa estona que no respon. I no és aquest senyor, ni aquella senyora, ni ningú. Som tots, som tots que venim aquí a demanar-li explicacions. (Aplaudiments.) Té ganes o no té ganes?

El regidor

Senyor Andrés. Respondré a les preguntes que se'm facin.

El Sr. Andrés Ibáñez

No tinc temps, que està la senyora cronometrants, ni que fuera básquet. La sala Marula quants expedients té? Quants expedients té oberts la sala Marula? Sap on és? Jo l'hi pregunto, l'hi demano per escrit, si us plau, resposta per escrit. El sonòmetre d'Escudellers, 34. Vull les dades desglossades per dies i per horari.

El regidor

Faci-m'ho arribar, si us plau, faci-m'ho arribar.

El Sr. Andrés Ibáñez

L'hi estic fent arribar ara mateix. Si us plau, aturi el cronòmetre.

El regidor

Aturi el cronòmetre, però...

La **presidenta** diu que és molt difícil regular un debat quan hi ha un diàleg i va aturant els tempos.

El Sr. Andrés Ibáñez

L'hi estic fent arribar de la millor manera que se m'acudeix, que és venint aquí i dempeus dir-li de paraula davant de tots els veïns una exigència que tenim, senyor Batlle.

El regidor

Prenc nota, prenc nota.

El Sr. Andrés Ibáñez

L'hi demano desglossat per horari i per dies de la setmana, sonòmetre d'Escudellers, 34. I també li demano que prenguin nota que no podem viure, vostè ho sap, perquè ja em va donar unes dades mitjanes, i jo vull que a la una, a les dues, a les tres, a les quatre, a les cinc, a les sis, la Guàrdia Urbana faci acte de presència, perquè no es pot passar de 60 decibels, però durant molta estona no baixem ni de 70. Llavors, com que no podem dormir al carrer Escudellers per un ús indegut de l'espai públic per aquesta discoteca Marula, i com que no tenim servei, li demano que vinguin, s'interessin i m'expliquin a veure què podem esperar.

Més. Quines són les mesures que pensen prendre respecte a aquest tema, que és molt important, perquè no ens deixa viure. Fa dos dies vam tenir aquí la reunió del tema de soroll i va dir que la implementació de Barcelona de ZATHN es podria revertir. Li demano a veure en quin moment pensa tornar a proposar mesures ZATHN i les que calgui per revertir aquest tema. I ho deixo aquí a veure què m'explica.

La **presidenta** dona la paraula al regidor perquè respongui.

El regidor

A veure, les dades que ens ha demanat, n'he pres nota i l'hi farem arribar. Ens ha demanat unes mesures sonomètriques que vostè comprendrà que no les tinc jo aquí, per tant ja l'hi farem arribar. De les zones ZATHN tenim un procediment administratiu per implantar-les. Doncs, estudiarem si convé o no convé implementar-les i els farem arribar el resultat d'aquesta reflexió que farem.

El Sr. Andrés Ibáñez

No es vulgui posar en el punt zero perquè ja portem des de fa dècades amb estudis. El 2015 es va fer el d'impacte acústic i tot el procediment de ZATHN respon a un procés d'anys i anys de demostració de que és necessari i que cal fer-ho. Llavors, si ara, per un tema formal, vostès han interromput això, ara jo li estic demanant en quin moment pensen tornar a posar en marxa les mesures ZATHN al carrer Escudellers i al carrer Joaquín Costa, que són els dos llocs on ja s'ha demostrat que això és imprescindible.

El regidor

Ja l'hi vam contestar el dimarts passat.

El Sr. Andrés Ibáñez

No va respondre. El dimarts passat va quedar tot en un judici de bones intencions, va quedar sense dates concretes, va quedar en l'aire. Llavors, perquè jo ara li volia fer hincapié que concretés alguna cosa. Continuo. Les finques de Riera Alta ha dit que aquell bar, 365, tenia nou expedients oberts i posava en marxa una reunió amb els veïns afectats. Per què no al Marula també? Hi ha algun problema al carrer Escudellers que no tenim els drets per poder viure allà o alguna cosa? Llavors, jo l'hi demano. És que ja fa temps que estem venint aquí. Miri, no tenim ni ZATHN, ni Guàrdia urbana, ni 112, ni mediació, ni prevenció. Estem vivint que no tenim ni silenci, ni tenim salut, ni tenim descans.

No tenim llar. Una casa no és una llar si no pots dormir. Això ja no és una llar. Una casa que tu no pots viure, ja m'explicarà... Llavors, el problema no és el soroll només, que també; és la inhabilitat del barri. És un concepte ja més gros, perquè és tot... Bé, en fi. Només sentint una audiència com avui el tema està ja comprovat.

I de les màquines de neteja? Què me'n diu d'això? Que el propi Ajuntament ens posi màquines a 90 decibels, a qualsevol hora de la matinada, però al carrer Escudellers, concretament, entren a les 7 del matí. Estan donant voltes a quarts de vuit a la plaça de George Orwell. Veig que és una tàctica que la fan servir també a Allada Vermell. A la plaça Sant Miquel, a la plaça Reial, a mig barri. Li estem demanant... O sigui, es pot netejar de nit, però en silenci. Escombra i cabàs. Camionetes i braç. Les màquines de soroll... Vostè viu al barri? Vostè pateix això? Vostè pateix? És despertat per màquines de soroll? O vostè es desperta quan vostè necessita? Vostè quan vol anar a dormir, pot escollir l'hora que va dormir. Nosaltres no. (Crits del públic.) I ho fem com ho fem som despertats uns quants cops. Llavors, vostè deu pensar que jo soc un pesat, perquè jo sempre li dic el mateix. Tingui clar que jo ja no vull parlar més d'això. Jo el que vull és resoldre això i no m'explico com és possible que vostès no facin res. Almenys doni una explicació aquí, doni alguna cosa, alguna cosa que jo pensi, mira, doncs, té un interès. Perquè si no amb quin pensament marxo jo d'aquí. Necessito que no em digui ja ho mireu, passi-m'ho per escrit... Nosaltres no estem treballant per a vostès. Prou que ho fem. Faci el favor.

El regidor

Jo demano que es respectin els temps.

El Sr. Andrés Ibáñez

Els temps? Seixanta anys esperant els temps i ara...

La **presidenta** li retira l'ús de la paraula al senyor Ibáñez, perquè se li ha esgotat el temps.

El regidor

Senyor Ibáñez, a vostè l'hem escoltat molt, ha acabat de parlar, vull dir. Li demano que següi, perquè ja no té dret a la paraula. A vostè l'hem escoltat a totes les audiències públiques i a més s'ha patejat, cosa que és admirable, tots els consells de barri, i

sempre ha anat amb el mateix discurs. (Veus de fons.) Sí, jo he anat a tots els consells de barri, també, perquè em toca anar-hi. (Crits del públic.) He contestat a un dels veïns que ha plantejat un tema respecte a les molèsties que causen els vehicles de la neteja i he dit que parlarem amb la contracta, mirarem si s'han d'introduir elements correctors i he dit una cosa que la porto dient des del dimarts de la setmana passada: en tema de sorolls, compliment de la normativa, mesures correctores i sanció. Ja està. Això és la resposta. (Crits.)

La **presidenta** insisteix al senyor Ibáñez que no té la paraula i passa el torn a la senyora Montse Aiza.

La Sra. Montse Aiza

Mira, el que volia plantejar és un problema que ja portem des del 2021, que és per un restaurant al carrer Salamanca, a la Barceloneta. Llavors, bé, no ho acabem de solucionar, segueixen els problemes. És una xemeneia que està ficada dins d'una sortida de fums d'un bloc de veïns. Per tant, jo no crec que això sigui molt legal o que estigui molt bé. Jo crec que es perillós, perquè hi ha una canalització del gas i de l'aigua, o sigui, totes les canalitzacions passen per allà. Bé, hem fet diverses denúncies. Tothom quan ho veu «sí, sí, això està malament», però després no sabem què passa, que tot es dilueixi tot queda en no res. I així han passat... Ara hem tornat a fer 15 denúncies. A veure, volem que es miri a la llicència, perquè creiem que hi ha algun problema, que hi ha algun error, perquè no correspon... Quan van venir els bombers, la primera vegada que van venir, van veure que no corresponien els planells. Deien que la xemeneia era pròpia. Llavors nosaltres dèiem: «No, no, no pot ser perquè no existeix una xemeneia pròpia del restaurant.» Feien entrepans, i llavors van passar unes càmeres i vam veure que realment era de veïns, no? Llavors, jo crec que hi ha d'haver algun problema a la llicència primera que se li va fer a aquesta senyora, a la propietària. I ja està. Demanem que ho tornin a mirar, si us plau. Del carrer Salamanca, és una braseria, a la promoció dels pisos de Maquinista Barceloneta.

(Aplaudiments.)

El regidor

D'acord, doncs ja li contestarem. Recullo la petició. Prenem nota i li contestarem.

La **presidenta** dona la paraula al senyor Esteban Txenitxevski Lavalle.

El senyor Esteban Txenitxevski Lavalle

Voy a hablar de un problema un poco complicado y desagradable, quizás para algunos, que es el problema de migrantes. Habría que empezar para hablar de esto, hacer un discurso sobre todo lo que significó el colonialismo de Europa, con América, con África sobre todo, y de todos los países europeos con respecto a los países desde donde ahora vienen los migrantes, justamente, y la deuda que se tiene con ellos. Me refiero justamente por el trato que están recibiendo en este momento, sobre todo en España y en Cataluña, especialmente también. Naturalmente, hablo de los migrantes pobres, porque los migrantes ricos consiguen fácilmente todos los papeles y demás, pero la situación que se presenta en este momento bajando a Barcelona es tremenda en cuando a..., bueno, viviendo en la calle, la miseria total. Y ahora, hay un grupo de

migrantes que hace cinco años que están ocupando un edificio de la exescuela Massana, que estaba absolutamente abandonado y, digamos, el Ayuntamiento no le prestaba atención para nada. Y ha llegado a los que están ahora, que son aproximadamente 50 migrantes, una orden de desahucio que implicaría 50 habitantes más de Barcelona en la calle.

En todo este tiempo no han sido capaces las autoridades de enviar siquiera servicios sociales para ver en qué estado están. No diga que no, porque usted lo sabe perfectamente que es así. No van. No van, y cuando van, bueno, van un día, y después al otro día se olvidaron. No los han asistido para nada. Ahí hay trabajadores: hay carpinteros, hay cerrajeros, hay un montón... Y con todas las dificultades que implica conseguir trabajo cuando no se tienen papeles. Algunos tienen papeles, pero igual tienen dificultades para conseguir vivienda, porque hay todo un racismo implícito que hace que muchos no alquilen, y el ayuntamiento o en general el consistorio no interviene para nada en esto, es decir, que haya gente que se rechace simplemente porque se dan cuenta que es extranjera.

Entonces, tenemos 50 personas más en la calle, no asistidas, no están ofreciendo ninguna alternativa habitacional. Yo creo que un poco acá estamos equivocados, muchos, porque nosotros pensamos que estamos pidiendo que se ayude a la gente, o que se busquen formas, y por ejemplo, se menciona la policía, los Mossos d'Esquadra, la Guàrdia Urbana y demás. Y yo digo, bueno, sí, está muy bien, hagamos las críticas, todos, pero en realidad esta gente no reprime a los verdaderos delincuentes, que son grandes empresarios y que crean situaciones determinadas. (Aplaudiments.) No reprimen, no reprimen a todo lo que sirva para convertir a esta ciudad, en la cual vivo desde hace muchos años, en un centro turístico muy agradable quizá para los turistas, pero que para la gente, la población que vive acá no sirve para nada. Esa policía no está per reprimir a esos sino que está para pegar y reprimir a la gente que protesta por cuestiones de pobre, por decirlo así. Acá han hablado personas que han sido... Y yo también he sido golpeado por policías, simplemente por pedir determinadas cosas, ni tirar piedras ni nada, solamente por estar en el lugar equivocado.

Bueno, la pregunta es, entonces, si va a cambiar el consistorio de actitud, se intentará regularizar con una ley que tenemos de extranjería, que es terrible, se intentará hacer algo para mejorar la situación de los migrantes a pesar de esta ley, incluso en algunos casos, como se desobedece en muchos casos por otros motivos, también desobedecer la ley de extranjería. A ver si justamente con esto van a cumplir exactamente lo que dice la ley de extranjería. O van a continuar simplemente la política represiva. ¿Manteros protesten? Son ilegales, hay que partirles la espalda, robarles la mercadería, provocarlos para que... ¿Inmigrantes generan protesta? Lo mismo, expulsarlos, desalojarlos y estar así con esto... Esa es la pregunta, si va a seguir esta política represiva que están empleando ahora, y en este caso para recuperar el espacio de la exMassana o van a acceder a utilizar a los servicios sociales, que entre otras cosas podrían tener más...

La **presidenta** dona la paraula al regidor perquè respongui.

El regidor

Haremos lo que estamos haciendo, que es atender las situaciones de vulnerabilidad que puede haber, y dar salida a estas personas vulnerables. Pero, en cualquier caso, aquí hay un expediente de recuperar una propiedad municipal para darle un uso social, de acuerdo con las prioridades del Ayuntamiento y, por tanto, este es un equipamiento que habrá que desalojar y atendiendo, por supuesto, las situaciones de vulnerabilidad que pueda haber, como lo hemos hecho hasta ahora, y por supuesto la reflexión alrededor de las políticas migratorias, evidentemente que intervenimos, porque somos ciudadanos, pero en cualquier caso quien tiene que tomar la decisión son las administraciones, en este caso el Gobierno del Estado y la legislación. Si hay que cambiar la ley de extranjería se cambiará la ley de extranjería, pero en cualquier caso no corresponde a este foro discutir este tema. Y repito, la Tancada... tenemos la vocación de recuperar la titularidad municipal de un espacio que fue ocupado de manera absolutamente irregular.

El senyor Esteban Txenitxevski Lavalle

¿Cuál es el Servicio social que va a entrar? Porque realmente eso es un misterio. Nadie sabe cuál es el Servicio social que van a aportar. No lo hacen y siguen...

La **presidenta** dona la paraula a la senyora Rosalía Yagüe Busquets.

La Sra. Rosalía Yagüe Busquets

Bé, jo no vinc preparada. Ho dic perquè venia per un tema que s'han assabentat que venia i m'han dit que el solucionaran dilluns o dimarts. (Inaudible.) Però bé, el tema és el civisme. Han parlat tots molt del civisme. El civisme está muerto en esta ciudad. Jo porto aquí des del dia que vaig néixer. Hem tingut droga a la zona de l'Arc del Teatre Sant Beltran, Santa Madrona, carrer Om, Drassanes, Paral·lel... Durant tota la vida, la vida dels ionquis que ens hem tragat; era el ionqui de la Manolita, el ionqui de la Pepita, lo aguantábamos porque eran los vecinos, i tenien una mena d'educació a l'hora de punxar-se. No es punxaven davant dels nanos, no es punxaven al costat del CAP de metges, no es punxaven a davant de les escoles, sinó que tenien un mirament amb els veïns. Avui en dia quasi tots els ionquis que tenim al barri no són nostres, no sé d'on han vingut, però no són nostres, i a més a més no tenen cap educació, no tenen cap impunitat, fan el que els dona la gana, fan lo que les sale del mismísimo, pixen, caguen... El problema no és que pixin i que caguin, perquè tots ho fem. El problema està en que hem tret tots els serveis públics i llavors no tenen on fer-ho, però al punxar-se a la via pública i que la sala Baluard agafi i els ajudi, és el problema que tenim, que la Sala Baluard no està funcionant com ha de funcionar. Hauria de funcionar una miqueta millor. Jo no tinc carrera. Hi ha gent que ha estudiat i suposo que estudia per fer alguna cosa. O és que la gent que estudia és per no fer res? Jo tinc els meus dubtes, perquè arriba un moment que no pot ser que tu vagis al CAP amb uns nanos de tres anys i que vegin que estan els ionquis allà. I quan vas a la sala Baluard i els dius que si us plau els ionquis, diuen «Ay, es que se han portado mal y entonces no los dejamos entrar». No, si es discuteixen, posa una sala per als que es porten malament, i llavors, jo què sé, una mica de mirament.

No pot ser que els nanos d'avui en dia visquin amb el ionqui com una cosa normal. És una cosa que és el pa de cada dia. Hem saber que el barri on estem de ionquis n'hi ha

hagut tota la vida, i hem après a viure amb ells i a convidaure amb ells. Però ha arribat un moment que això se us ha escapat de la via. Això no va bé, això no està funcionant i hauríeu de fer alguna cosa, més que res perquè és per la mateixa ciutat. O sigui, el turista ve aquí i la imatge que li estem donant és que el que veuen per la pàgina web no té res a veure amb el que es troben quan arriben a la ciutat. O sigui, venen, s'emborratxen, els roben, els apedreguen, es foten de lloros per tot arreu i quan se'n van se'n van amb un gust que han bebido todo lo que han querido porque en su país no los dejan beber. Però els han fotut la cartera, el mòbil i la vida.

Lo de la Sala Baluard és important que ens posem mans a l'obra. Està amb una ONG, que jo crec que això hauria de portar-ho gent que sigui competent, gent competent. El senyor regidor avui sé que no em contestarà, perquè jo no vinc preparada i vostè no s'ha preparat la meua resposta. Però m'és igual, m'és igual. La qüestió és que és la primera vegada que vinc a un consell i penso que això no serveix de res si després, quan sortim d'aquí tots ens n'anirem a casa a sopar el que puguem i vosaltres anireu tot junts i ho pagarà l'Ajuntament. (Veus de fons.) Sí, sí, sí. (Aplaudiments.) D'aquí en surt un bon sopar que nosaltres no hi participarem. I això és el que consta, que vosaltres heu estat aquí tota la tarda, i ha arribat un moment que no esteu fent res per la ciutat. Res. ¿Tengo tiempo? ¿No tengo tiempo? Tengo un minuto. A ver, qué podemos... Ah, donar les gràcies als cossos de la Guàrdia Urbana i els Mossos, perquè el que és el barri, el meu barri, a la zona de l'Arc del Teatre, Sant Beltran, Santa Madrona, cada vegada que els truquem, encara que els costa, fan el que poden. Ens han ajudat molt a la qüestió d'ocupaments de locals. Ens han ajudat molt amb els narcopisos que teníem per allà. Han fet tot el que han pogut. Sí que hi ha coses que se van de madre, perquè quan arriba el jutge el jutge diu que això no és competent y detienen a una persona que tiene 400 causas y sale a la calle porque el juez no lo importante, que se vaya pa dentro. No ho sé. Persones que estan delinquent, que només fan que delinquir, o les fiquem a la presó o... Me voy a callar lo que pienso, porque no es de recibo. No, però és veritat, hem de fer alguna cosa per la ciutat. La ciutat s'està morint i es mor el civisme i es mor tot. I jo porto aquí... Jo vaig néixer aquí. Porto tota la meua vida al barri, al mateix barri, al carrer Arc del Teatre, 67.

La **presidenta** dona la paraula al regidor perquè respongui.

El regidor

Per la seva informació, jo quan acabi el consell i d'aquí me n'aniré a casa, visc sol, i em faré el sopar. Que li quedi clar, com la majoria dels que estan aquí i, per tant, també demano una mica de respecte en aquest sentit i no frivolitzi. Ha parlat d'una sèrie de coses que nosaltres hi estem a sobre. Per exemple el tema de tota la Sala Baluard és un tema que ens preocupa, ens preocupa i estem tractant amb l'Agència de Salut Pública de quina manera ho podem reconduir. Hi dediquem moltes hores, a buscar una solució, d'una cosa que és complicada i difícil, molt complicada i molt difícil. I ho estem fent. Ja sé que vostès ho poden patir, però no dubti que nosaltres en aquest tema no hi disfrutem, ho patim també. Per tant, ja li he contestat en el sentit que la cosa que podem objectivar del que vostè ha plantejat, que ha sigut el tema del problema de la Sala Baluard i el problema de la marginació, moltes vegades lligat a la

droga, és un tema que ens ocupa i ens preocupa, i ens seguirà ocupant i ens seguirà preocupant.

La **presidenta** dona la paraula a la senyora Natàlia Prica.

La Sra. Natàlia Prica

Bona nit. Jo venia per dues coses molt concretes. Soc del Raval Sud, però porto 23 anys al barri, a Ciutat Vella, i com ha dit una companya abans, quan passes pel Gòtic a les nits és un desastre. No pot ser que hi hagi basura... Perdoni, és que és concret i tinc una demanda concreta. Llavors, hi ha basura a tot arreu. He demanat a alguna gent per què la deixa fora. M'han dit que és perquè no hi ha contenidors. Ara ho estic patint perquè estic treballant a la plaça del Pi, i no tenim on tirar. No és un restaurant, llavors si he de tirar cartrons o així, els més propers són a la plaça Villa de Madrid, que és molt lluny. O sigui, jo estic treballant per fer altres coses, no per portar cartrons tan lluny. I llavors em fa falta, si us plau. Hi ha 3 places unides, llavors hi ha lloc. Fan falta containers de reciclatge a aquestes places, la del Pi, Josep Oriol i la tercera, que no sé com es diu. I també m'agradaria que es tornés a la manera de neteja de fa uns deu anys, quan hi havia més recollida per la nit als carrers amplis, hem de posar contenidors. No pot ser que hi hagi basures, perquè també la brutícia truca a més brutícia. Tu veus una bossa d'això i deixes l'altra i l'altra i l'altra. I això jo crec que no pot ser.

Jo pago impostos, i la demanda final és que si no feu alguna cosa amb això vull que porteu l'IBI al 50 per cent, perquè la meitat de la cosa no s'està fent i per mi és molt important.

El regidor

He entès que vostè té un problema, vostè té un comerç a la plaça de...

La Sra. Natàlia Prica

No, no, no. Jo visc al Raval fa molts, molts anys.

El regidor

Ha parlat de la plaça del Pi, concretament.

La Sra. Natàlia Prica

Sí, perquè treballo allà i no tenim on deixar els cartrons.

El regidor

Però precisament la problemàtica que vostè ha plantejat és la que tenia per l'eliminació de residus, de falta de contenidors o falta de recollida de cartrons a la plaça del Pi.

La Sra. Natàlia Prica

Hi ha gent que els deixa, però no en qualsevol lloc. I després venen els petits camions i s'ho emporten, però hem de tenir un lloc més a prop on poder deixar-ho com una cosa normal, no com una cosa així d'estranyis.

El regidor

Però jo li deia això: ho passem també als nostres serveis de neteja perquè estudiïn alguna alternativa. Aquí tenim una contracta de neteja que té una... I a més això es va explicar a moltes audiències públiques, com funcionava el servei de neteja, quan es feien les recollides, quin tipus de neteja es feia a cada un dels barris. També li he de dir que la neteja ha millorat molt en l'últim any. És a dir, nosaltres hem parlat amb la contracta. (Crits del públic.) Ja està, ja poden tornar a cridar, si volen. Però el cert és que aquí tenim una presència de ciutadans molt respectables, però també hi ha molts altres ciutadans que ens agraeixen que s'hagi fet un esforç per millorar la neteja en els barris i s'ha fet. No només que s'ha fet, sinó que a més ho hem objectivat perquè tenim sessions contínues amb la contracta de neteja, revisem com funcionen els sistemes de neteja i inclús es sanciona les empreses quan hi ha alguna cosa que falla i per tant programem de quina manera tot això es pot fer. I hi ha un tècnic de neteja que està a la seva disposició perquè vostè li truqui, el vingui a veure i expliqui concretament quina és la seva problemàtica perquè li busqui una solució. Vostè ens donarà un telèfon i un tècnic de neteja li trucarà per veure-la, parlar i veure quin tipus de solució es pot donar.

La Sra. Natàlia Prica

Perfecte. Això ho agraeixo. I també la cosa general. Pot ser que estigui una mica millor que fa un any, però jo porto 23 anys. Llavors, he vist com va tot això. Va canviar molt l'any que van canviar el contracte de neteja, fa com deu anys. M'ha entès, no?

El regidor

Perfectament. Vostè deixa el seu telèfon. Les conselleres li prendran nota i li trucaran.

La **presidenta** dona la paraula a la senyora Yolanda Salgado Llopis, però abans recorda que és l'última intervenció presencial i que posteriorment passarà a llegir dues o tres preguntes de les persones que les han enviat.

La Sra. Yolanda Salgado Llopis

Bon dia. Bé, jo vinc a trencar una mica la línia argumental d'aquesta assemblea perquè vull parlar de les obres i per això no cal cap modificació del Codi Penal ni de la LECrim, sinó simplement aplicar el dret administratiu. Vinc en representació de la comunitat de propietaris de l'avinguda Paral·lel, 54 i ens vam trobar amb un local de cara al carrer, a baix, que va començar a fer unes obres, sense permís, tocant façana, d'acord?, amb un assabentat d'obres menors. Vam trucar a la Guàrdia Urbana. Va venir, i van dir «sí, efectivament això no es pot fer.» Van tancar i a les quatre hores van tornar. Continuen amb les obres. Bé, vam tornar a trucar a la Guàrdia Urbana. Van venir i la tercera vegada en el mateix dia que havien tancat i havien vingut, ja ens van dir la Guàrdia Urbana que no venien perquè ja havien aixecat acta i que ara això era l'Ajuntament. Aleshores això és una cosa molt evident i és de cara al carrer, que es pot veure des del carrer, que no s'està fent dintre els pisos.

Ara a Badalona s'ha esfondrat un edifici. Per què si hi va la Guàrdia Urbana, estan fent obres il·legals, absolutament evident, perquè per tocar façana fa falta un permís d'obres majors, no ho precinten i els deixen? Els van deixar acabar. Quan va venir el tècnic de l'Ajuntament? Als vuit mesos, i ja havien tancat i havien obert. Tenim un expedient, però perquè l'arquitecte que vam haver de contractar la comunitat i pagar va fer un informe mentre s'estaven fent les obres i va poder fer fotos, eh? I gràcies a

això tenim l'informe que vam presentar amb la denúncia i després també es van passar el dret administratiu pel forro. Tinc l'expedient sancionador que els obliga a retornar la façana a l'estat original. Encara no ho han fet. L'Ajuntament no ha executat. Hem posat una instància genèrica demanant l'execució d'aquest expedient. A banda, hem hagut d'anar per la via civil, perquè no teníem cap garantia de que l'Ajuntament anés a fer alguna cosa. O sigui, hem hagut de pagar un arquitecte i estem als jutjats. Hem hagut de pagar un advocat. Si amb una cosa tan evident, que s'estan fent obres majors sense permís de cara al carrer no es fa re, què passa amb els pisos? És que s'aniran esfondrant.

Ara, a la finca del costat, la presidenta em diu: «Escolta, mira quines fotos.» Estan aquí amb un assabentat, i m'ensenya les fotos. I estan picant una regata amb una paret de càrrega. Doncs, hi va la Guàrdia Urbana, que no és arquitecte ni arquitecte tècnic, evidentment: «Ah, no, ja està bé, ja està bé.» Per què ha de decidir? La Guàrdia Urbana no en sap. Hi hauria d'anar un tècnic i si no en el mateix dia, com a mínim dintre de la mateixa setmana, no als vuit mesos i, després, un cop executat, que tenim a l'expedient, tampoc se'ns va citar al tràmit d'audiència. Però bé, van tenir el detall, després de quaranta mil trucades al 010, que ja els conec a tots, molt simpàtics, per cert... Però la meva sensació era d'estar parlant amb un forat negre, perquè no tenia resposta. Sap la quantitat d'instàncies genèriques que he fet. I jo que sé fer instàncies genèriques i tinc signatura electrònica. A la majoria de la gent li costa més aquest tema. Doncs així i tot, bé, van tenir la delicadesa, després d'un any i escaig, d'enviar-me l'expedient que hem aportat al jutjat. En l'expedient s'obliga a aquesta gent a revertir l'obra que han fet i a tornar la façana al seu estat original. I no ho han fet. Què passa? O sigui, per a què serveix això si no s'executa.

O sigui, primer correm perill, perquè s'estan fent obres il·legals a un fotimer de llocs, amb assabentats, i en això correm perill. També l'Ajuntament deixa d'ingressar, que aquesta és un dels motius pels quals no es demanen permisos. I, per tant, no hi ha projecte d'un arquitecte. És el paleta Pepe, m'entens?, que va allà «Yo se lo hago más barato, donde quiere usted un agujero. ¿Aquí le pongo una ventana? Pues claro que sí, hombre, le pongo una ventana.» En una paret de càrrega, o en una paret mestra. Vull dir, estem en perill, perquè si jo, que he fet el seguiment i m'he escarrassat i aconseguit un expedient sancionador, no s'ha executat. La majoria d'aquestes coses acaben en una paperera. Això és dret administratiu. El tràmit d'audiència, se l'han passat per l'Arc de Triomf. A mi no m'han citat. M'entens? Facin aquesta feina, que és per seguretat de la gent.

I després, també, les façanes, arran d'això hi ha més coses. Plenes de cartells enganxats, clavats, banderoles de súper 24 hores, de tot tipus. Això sembla Nova Delhi, no sembla Barcelona. Cartells enganxats amb goma. Ens ho han intentat fer a nosaltres. Hem hagut de dir: «Escolta, què esteu fent?»

Gràcies.

(Aplaudiments.)

El regidor

Li agraeixo la informació. Per descomptat, la desconeixia, absolutament. Demà al dematí parlarem amb els serveis d'inspecció perquè activin l'expedient sancionador que pugui correspondre. Paral·lel, 54, ja està. Paral·lel, 54, ja hem pres nota. (Veus de fons.)

La **presidenta** passa a llegir les intervencions que han arribat a través del Decidim. La primera és del senyor Miquel Prats Comajuncosa: «La pregunta concreta és: podrien explicar detalladament quins són els defectes de forma que han impedit l'aplicació de les restriccions horàries d'oci nocturn als establiments del carrer Joaquim Costa i a les places d'Emili Vendrell i dels Àngels, al Raval?»

El regidor

Els explicaré també, perquè tinc per escrit la resposta que li faríem arribar també al senyor Miquel Prats. El timing dels expedients relatius a activitats de restaurants i bars musicals, així com de terrasses, del 12 al 18 d'agost del 22, el regidor del districte llavors va dictar la resolució per la qual s'aprovava inicialment la restricció horària. Entre novembre del 22 el mateix regidor de districte va dictar resolució per la qual es desestimaven les al·legacions formulades i s'aprovava definitivament el tancament obligatori a les dues de la matinada. Segons les dades i d'acord amb l'article 21.3 de la Llei 39/2015, d'1 d'octubre, del procediment administratiu comú de les administracions públiques, relatiu a l'obligació de resoldre, atès que les normes reguladores del procediment que ens ocupa no fixen un termini màxim, aquest és de tres mesos a comptar des de la data de l'acord d'iniciació. Per tant, s'havia produït la caducitat del procediment abans que se'n dictés la resolució definitiva.

Per tant, el novembre del 2023 es va revocar la resolució, atès que és un acte de gravamen i que abans de dictar-se s'havia produït la caducitat del procediment. I Aquesta resolució es va publicar el dia 30 de novembre al Butlletí Oficial de la Província. I el tràmit dels expedients relatius als establiments alimentaris, el 23 d'agost del 22, l'alcalde va dictar resolució per la qual s'aprovava inicialment la restricció horària. El 3 de novembre del 22, la mateixa alcaldessa va dictar resolució per la qual es desestimaven les al·legacions formulades i s'aprovava definitivament el tancament obligatori entre les 22 hores i les 7 h. Però les notificacions a les interessades es van produir entre el 7 de novembre del 22 i el 22 de març del 23. Segons les dates i d'acord amb l'article aquest que citàvem abans, relatiu a l'obligació de resoldre atès que les normes reguladores del procediment que ens ocupa no fixen un termini màxim, aquest és de tres mesos a comptar des de la data de l'acord d'iniciació. Per tant, s'havia produït també una caducitat del procediment abans que es notifiessin totes les resolucions. I per això el novembre del 2023 es va revocar la resolució, atès que és un acte de gravamen i que abans de dictar s'havia produït la caducitat del procediment.

En aquest cas, atès que es requereix la signatura de l'alcalde per revocar els actes, la tramitació ha estat més extensa en el temps i es va signar el dia 25 de gener d'aquest any 2024, i es va publicar la resolució el dia 5 de febrer en el Butlletí Oficial de la Província. Per tant, són errors perquè s'ha dictat la caducitat, la qual cosa no és obice, perquè puguem recuperar l'expedient i reiniciar les restriccions que van quedar suspeses per aquesta caducitat.

La **presidenta** comenta que hi ha dues intervencions de la senyora Míriam Margalef i el senyor David García sobre lavabos públics a Ciutat Vella, però no fan cap pregunta concreta i per tant és impossible poder respondre-les.

A continuació, passa a llegir la intervenció del senyor Àlex Villalonga, de l'Hotel Barcelona Catedral: «La nostra pregunta és amb relació a la zona DUM de càrrega i descàrrega, codi zona 47-5-7. Aquesta zona ha estat generada recentment, del carrer Sagristans, 2-6. Es tracta d'una zona on anteriorment hi aparcaven motos. Segons entenc, en la senyalística que hi ha, cal validar un codi per fer la càrrega i descàrrega amb un màxim de 30 minuts i no està controlat per ningú el correcte funcionament. Habitualment abans de les 9.30 del matí hi ha furgonetes i camions fent càrrega i descàrrega, que desconec per on accedeixen, i molesten amb el soroll que realitzen els establiments i els veïns del barri. Tanmateix, hi ha proveïdors que entren durant les hores d'accés i ocupen aquesta zona durant hores i sobrepassen les 12:30, hora de finalització que permet la DUM, que inclús arriben a les 18 h. També s'està convertint en una zona d'aparcament gratuït de barri per a vehicles de ciutadans que venen a passejar el Gòtic i en cap de setmana encara més evident, sol·licitem que si hem de patir no poder accedir amb les motos, que es pacifiqui realment i que es controli l'accés. Podeu portar algun control i que no sigui haver d'estar trucant al 112?»

Seguidament, la **presidenta** dona la paraula al regidor perquè respongui.

El regidor

Aquí estem fent la revisió de la DUM, que és la distribució urbana de mercaderies. Li donarem informació al senyor Villalonga. En aquests moments, les dades concretes respecte a la problemàtica que ell planteja no les tenim, però li donarem. Demà hi ha una sessió per explicar-ho. Tenim una sessió amb els sectors, eixos comercials, que ens han manifestat la seva preocupació per la DUM. Farem la revisió oportuna i en el cas concret de l'Hotel Barcelona Catedral se'ls comunicarà quines són les determinacions que prendrem per donar sortida a la problemàtica que presenta.

A continuació la **presidenta** fa un resum de la pregunta del senyor Joan Carles Gascón Selma, sobre el Pla de mobilitat, en relació amb el carrer Assaonadors, 29-31, en concret, amb una pastisseria que es diu Jon Cake, i planteja diverses qüestions a nivell de convivència del trànsit amb els vianants, al ser un carrer estret i sense voreres. Planteja que ha presentat anteriors queixes amb el mateix problema de persones, col·lectius que molesten l'espai públic. També menciona cartrons no recollits, escombraries, neteja, gestió de residus i porta tots els codis dels expedients i de les respostes que ha resolt i que considera que no estan satisfactòriament resolts per part del districte.

El regidor

Ja li hem contestat.

La **presidenta** agrupa tres preguntes perquè plantegen el tema de la Sala Baluard. En primer lloc, la senyora Beatriz Omedes: «Bon dia. Soc Beatriz Omedes, veïna del Raval Sud. M'agradaria saber per què han tret la patrulla fixa de la Guàrdia Urbana de davant de la Sala Baluard, amb el que comporta anar al CAP, a pediatria, i que els nens vegin gent buscant-se la vena per punxar-se al costat del mateix CAP. Faig la

petició de tornar-la a posar fixa, ja que la sala no funciona com hauria de fer, i és una escena una mica forta perquè la veïgen els nanos. La sala no funciona bé i ja que ho saben, perquè ho saben perfectament, com a mínim pal·liar els problemes amb una mica de vigilància contínua. Gràcies.»

A continuació, llegeix una altra intervenció del mateix tema, d'Assun B. G.: «Soc veïna del Raval Sud. El meu suggeriment és que després de tants anys que portem amb la Sala Baluard i el que comporta, ja va sent hora que aquesta situació l'aguanti un altre barri. Sembla que som el barri on va a parar tot el pitjor de Barcelona. Paguem els impostos igual que els altres, però no tenim els mateixos drets. Aquest barri s'emporta la quota més alta en brutícia, robatoris, baralles, inseguretat i ningú fa res per posar-hi solució. No es cuiden els espais i els sensesostre i ionquis acampen on volen, es pixen, es caguen i treuen les escombraries dels contenidors deixant-ho tot brut. Posareu solució?»

Finalment, llegeix la intervenció del senyor Jaume Barenys: «Soc en Jaume, de Santa Madrona. Fins quan he de veure, esquivar, aguantar accions incíviques dels usuaris de la Sala Baluard, de manca de seguretat? Aquesta gent no són per estar donant voltes pel carrer. Veig que la zona del Raval i les restes de la degradació de gent. I portem molt de temps aguantant i aguantant. No podeu venir a demanar més temps al veïnat. A part, els que trafiquen droga sembla que siguin seus als carrers en segons quins moments. A la tarda, entre les 18 i 20 hores a Sant Bertran cantonada Santa Madrona, tenen el punt de repartiment i els veïns normals anar suportant. Fins quan?»

La **presidenta** dona la paraula al regidor perquè respongui.

El regidor

Sí, ja n'hem parlat en alguna de les intervencions que hi han hagut. Dir-los que la gestió del cas Baluard és objecte de debat i de seguiment continu amb l'Agència de Salut Pública, ha passat recentment a la Generalitat i, per tant, també estem exigint al Departament de Salut. Jo mateix, amb el director corresponent i amb el gerent del Districte, tenim fixada una reunió intensa i extensa el proper mes de març per veure quina evolució, què hi fem aquí. I, per tant, estem analitzant possibles canvis i les opcions de millora dels entorns per minimitzar aquestes problemàtiques, que coneixem i la preocupació que també compartim.

Es treballa diàriament per millorar la coordinació entre la Guàrdia Urbana i l'equip d'educadors del cas Baluard i també pensem que aquí la Generalitat hauria de mirar si posa també vigilància privada en el que és l'entorn immediat del centre. I, per descomptat, el servei de la Guàrdia Urbana es realitza a primera hora en serveis de neteja per tal d'endreçar la plaça de Dolors Aleu i durant el dia es realitzen diferents punts de control a la plaça.

I en l'àmbit de la neteja s'han establert reforços, sobretot en els períodes estivals, i s'han anat ajustant els dispositius també de recollida de xeringues en funció de les necessitats i per tant, tenim aquest problema que s'ha d'avaluar. També tenim un problema diferent, però que també preocupa molt, que és tot el tema del centre de reducció de danys del carrer Robadors. I amb tot això estem posant tota la pressió en

l'Agència de Salut Pública perquè busqui una solució. Entenc perfectament la preocupació dels veïns, que a més la comparteixo.

La **presidenta** passa a llegir l'última intervenció de l'audiència, d'una veïna que es diu Carmen: «Soy vecina de Riera Alta. Vengo a denunciar una nueva inauguración de tienda almacén de segunda mano que sufrimos en nuestra calle. Estos establecimientos que atraen la venta ambulante e ilegal sin control, que promueven el despiece mobiliario en plena calle, que desechan todo aquello que no les sirve esparciéndolo en esquinas o llenando contenedores, que ya son siete en una calle de 350 metros de longitud. Conociendo que existe un plan de usos cuyos fundamentos son –extraído del Decidim Barcelona–: “Plan de usos es una herramienta que se utiliza para regular las actividades que tienen en los establecimientos de la ciudad abiertos al público y que ofrecen servicios y productos. Barcelona es referente en cuanto al uso de esta herramienta, que busca mantener el equilibrio entre los diferentes tipos de establecimientos, promover la diversidad comercial e impedir el monocultivo, por lo que es necesario haber obtenido una inhabilitación administrativa”. Las preguntas son tres: ¿Consideran que se está aplicando el plan de usos en Riera Alta? ¿Tienen estos siete establecimientos licencia, cumplen normativas de contratación, seguridad e higiene necesarias? Y, en tercer lugar, ¿cuántas más consideran que podrá soportar la calle? Gracias.»

La **presidenta** dona la paraula al regidor perquè respongui.

El regidor

Molt bé. En aquests moments estem procedint a la revisió del pla d'usos. Aquesta serà una determinació que haurà de prendre el Ple de l'Ajuntament abans de finals del mes de març. Ja veurem quins ajustaments fem respecte al pla d'usos actualment vigent.

Pel que fa referència a la problemàtica que planteja la Carmen, dir-li que aquesta ens ha arribat recentment, no fa ni una setmana que tenim aquesta sol·licitud o aquesta queixa i, per tant, ho estem analitzant amb atenció i li farem arribar –tenim les dades d'aquesta senyora– per escrit el resultat de les inspeccions que estem fent en aquests moments.

La **presidenta** anuncia que aquesta era l'última intervenció i per tant dona per acabada l'audiència pública. Lamenta que hagi estat particularment complicat mantenir l'ordre de la sala però dona les gràcies als veïns i veïnes, personal tècnic, consellers, conselleres i tot l'equip de la casa. Considera important garantir el dret de participació de les veïnes. Finalment, s'acomiada, ja que estarà un temps de baixa per maternitat, tot esperant que s'avanci en la solució de les problemàtiques que els veïns i les veïnes de Ciutat Vella han posat sobre la taula.

(Aplaudiments.)

La secretària del Consell